

Универзитетска библиотека
«Светозар Марковић»

Јоца Вујић,
*велики добротвор Београдског универзитета и
Универзитетске библиотеке*

Каталог изложбе поводом Дана Библиотеке и
80 година од добијања његовог великог поклона

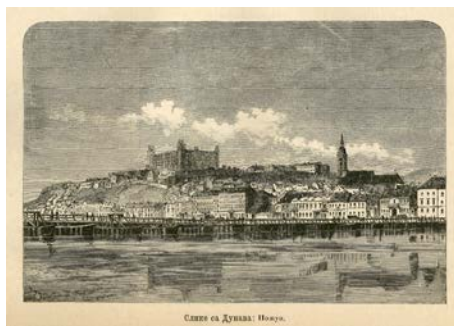
Београд
2012.

Јоца Вујић (Сента 1863 – Београд 1934)

Јоца Вујић, велики добротвор Београдског универзитета, велепоседник, познати библиофил, родио се 1. (13) јула 1863. у Сенти, у Бачкој. Основну и средњу школу завршио је у Сенти. Наставио је школовање у Сегедину, и ту је завршио четврти разред гимназије, а почетком 1877. отишао је у Пожун¹, где је четири године похађао тзв. Горњу гимназију. После свршене матуре, почетком октобра 1881. године, уписао се на Филозофски факултет у Бечу, и мада је у прва два семестра са одличним успехом положио колоквијуме из историје код професора Лоренца и из старословенске граматике код професора Миклошића, напустио је ове студије, што због нежног здравља, што због жеље да помогне оцу и преузме вођење његове економије, па се уписао, у јесен 1882, на Високу агрономску академију у Алтенбургу².

Сента

Пожун

«Испити су били врло стручни и строги, кандидата је било преко сто, а он је једини положио све испите са одличним успехом и добио диплому 1885.»³

Вујић је намеравао да на чувеном универзитету у Хајделбергу касније докторира, па после тога оде на још коју годину у Француску и Енглеску, можда чак и у Америку, али су породичне прилике то другачије одредиле.

«После путовања у Карлсбад (с оцем) и Немачку (сам) у лето 1885, дошао је кући у Сенту. Тада је добио од свога оца шездесет ланаца земље,

1 Данашња Братислава

2 Мађаровар

3 Урош Џонић, Јоца Вујић, *Гласник историјског друштва*, 1934, 418-425.

све потребне алате и све што треба за економију и хиљаду четири стотине форинти у готову за разне мање инвестиције. Од тога времена почео је Јоца Вујић интензивно, вредно и марљиво да обрађује своју земљу и сразмерно за кратко време показао је сјајне резултате у сваком погледу. За непуних десет година великом вредноћом, штедњом и разумним радом и трезвеним животом унапредио је своју и свога оца економију и удвостручио свој капитал. Његова економија постала је најбоља, тако рећи узорна, не само у Сенти него и у целом Потисју. Са темељним стручним знањем, како теориским тако и практичним, унапредио је пољопривреду и ставио је на савремене, здраве и реалне основе.»⁴

Јоца Вујић је узео учешћа и у јавном животу, био је члан, а касније и председник, Српске православне црквене општине у Сенти, народни посланик, члан Управног одбора Матице српске у Новом Саду.

Претпоставља се да је још у Пожуну добио вољу за скупљање старина и љубав за старине, јер је сам Пожун једна стара историјска варош⁵. Такође је и његово путовање по Србији 1885. године и упознавање историјских и културних споменика, утицало на његово усмерење сакупљања историјске грађе, стварања библиотеке и колекције уметничких дела, од које је убрзо направио Музеј у својој кући у Сенти⁶.

Преко тридесет година сакупљао је Јоца Вујић по земљи и иностранству књиге и рукописе који се односе на српску историју, књижевност и културу. Његова нумизматичка збирка, галерија слика, библиотека и архива, представљали су тада најбогатију приватну збирку у земљи.

Још 1925. године Милан Л. Поповић објавио је у «Политици» дужи приказ Музеја Јоце Вујића у Сенти.

«На прагу једине железне везе између Бачке и Баната, уз обалу Тисе и на домаку Југославног Севера, одакле даљина далеких видика заглушује гласове гласовита живота, пробио се високим својим торњем кроз срушену своју прошлост град Сента.

Највиши видик у Сенти даје овај торањ који се подиже с места и допире даље од – Сенте. Све друго у њој дрема по ритму паланачке носталгије у празнини и тромим данима бесциљног живота. Још једино се у дугим

4 Милош Кнежевић, Јоца Вујић, *Књижевни север*, 1935, 309-324.

5 Исто, стр. 310

6 Петар Петровић, Уметничка дела Београдског универзитета – Јоца Вујић, *Добротвори Београдском Универзитету*, Београд, 2005, 85-95

ноћима корача снажним корацима до Беле Лађе или до Америке, где се уз један и исти рефрен разбијених чаша или људских глава млати рукама по ваздуху и испија чаша за чашом 'у здравље' нашег националног напретка. Од некадашњег сјаја сенћанских великана Јов. Мушкатиновића, Јов. Ђорђевића, Стеве Брановачког и Стевана Сремца остале су само плехане табле њихових улица, по којима се згурено и невољно тетурају данашњи Сенћани. У тој прашини заборавља зар да остане виђен и запажен један културни споменик?

Као утешни контраст, као необјашњиви феномен, као ретка способност далекосежне културе, као откровење јединог бића што даје савршене облике у овом баналном рецитативу маловарошке, страшне досаде, једино што се издваја својом уметничком величином и националним обележјем то је : Музеј Јоце Вујића у Сенти.

То је вид у очима и срце у телу града Сенте. У мноштво соба, дворана и просторија приватне куће г. Вујића скривено је приватном иницијативом деценијама скупљано благо српске националне уметности. Домаћа књижевност, национално сликарство, старо српско оружје и новци, изванредно ретки екземплари стародревних српских књига, повелја, докумената, преписка знаменитих људи и књижевника, оригинални закони, синђелије, дипломе, рукописи, писма и старине, бакрорези, литографије, скице и реткости најстаријих времена, као жуто класје са богатих њива, представљају плод брижљивог, смишљеног, систематски вршеног рада на прикупљању књига, слика и наших старина.

По савршено удешеном каталогу, по годинама и бројевима, синтетично и уредно смештене су у дванаест соба књиге и слике, старине и оружје Музеја Јоце Вујића у Сенти. Његова библиотека броји преко десет хиљада књига. Од знаменитих рукописних књига има г. Вујић н.пр. Законик Стефана Душана (1348), Апостол Катарине кћери деспота Ђурђа Бранковића (1454), Инконабулу од најстаријег штампара Андрије Палтачића-Которанина (1488) у Венецији, Минеј монаха Пахомија (1550), Протестанске библије (1562), Списе Барлеција Скендербега (1584), еванђеља, апостоле, октоихе и собранија из 12 и 13 века на кожи. Триодион у Влашкој (1649), Часловац из Венеције илустровано комплет издање Боже и Вићентија Вуковића из Мркшине цркве, из Милешева, Београда и Трговишта, Стематографије, Веронаука од Јов. Кнежевића (1798). Еснафска књига свих мајстора, калфи и шегрта будимских Срба од 1723-1765. Словеначка библија (1540), разне србуље и сва издања старих српских књига од 1741. Ту су сви најрећи примерци чувани у гвозденим зидним орманима. Библиотека се одликује нарочито историјским књигама, али су у њој заступљена и научна, литерарна, теолошка, географска, политичка, економска и етнографска дела из 18 и 19 столећа. Библиотека има свој инвентар по писцима и цедуљама с натписима књига и писаца. /.../

Али је од највеће вредности у Музеју Јоце Вујића несумњиво његова галерија слика. Марљиво и издашно изабрао је он портрете старих српских сликара почевши од краја 18 па до 20 века. Историја сликарске уметности у Срба неће се моћи писати, нити тачно оценити, ако се не проуче слике и портрети у Музеју Јоце Вујића. Ту су у лепим рамовима, очишћене, вешто углађене, инвентарно нумерисане слике и портрети, попрсја и акварели најстаријих сликара српских /.../

Ова колекција Јоце Вујића је продукт његове сопствене енергије, материјална пожртвованост и његове приватне иницијативе и израз његова разумевања и развијеног смисла за вредности такве врсте. Нема двоумице: овако систематски прибиране збирке слика, књига, старина и архива приватне својине не поседују ни напреднији народи од нас. Овај музеј нема само узани карактер регионални, већ добија шире национално обележје. Он у суштини представља богат извор наше националне културе и свега онога, што се у умном развићу нашег народа испољава од најстаријих до најновијих времена. Све што је никло на земљишту нашег народа, све што је од трајне вредности по нашу домаћу културу г. Вујић је паметно, на свој начин прикупио, својим парам плаћао, у својој кући слагао и својим сопственим трудом створио.

Још да овај човек није осакаћен глупим извођењем наше аграрне политике, да може да сазида кућу, као што је замишљао да такву подигне у Београду или Новом Саду, г. Вујић би учинио већ за живота задужбину своме народу и својој држави какву до њега још нико није учинио. Овако због мале политике пропадају велики циљеви и пропасти евентуално лепа и племенита замисао завештача, коју под таквим околностима, није у стању да изведе. Хаотично стање наших аграрних односа створило је слепце земаљског блага, а уништило је стварне и продуктивне привредне енергије. Сад се то свети и држави. Јоца Вујић ипак остаје и треба да остане патриота са добро схваћеним тежњама и смислом за уметност. Он своју љубав према народу, поред свег материјалног личног уништења, треба да покаже и на делу, јер он има у себи тај етички смисао и то национално осећање. Његов музеј ће тек онда, кад пређе у својину целе нације, носити с поносом име Јоце Вујића и, представљати за сва покољења драгоцену благо, многу драгоценије и лепше, но што су богате њиве наслеђене од родитеља и предака.»⁷

Јоцу Вујића није требало подстицати на даровање. Овај велики и племенити добротвор поклонио је преко 300 уметничких слика домаћих и страних аутора, као и нумизматичку збирку Универзитету (данас се налазе у Народном музеју), 50 слика је даривао Матици српској и оне су представљале основу за отварање Галерије Матице српске у Новом Саду, док је своју библиотеку и архиву поклонио 1932. године Универзитетској библиотеци.

7 Политика, 22, бр. 6293, 31. октобар 1925, стр. 5

Београдска штампа је поздравила његов поклон као «дар Београду, дар српском народу, дар науци и аманет потомству», учвршћујући га на тај начин у ред великих српских добротвора којима наш народ има да захвали за многа културна и просветна добра у прошлости. Министар просвете захвалио му се «као једноме од највећих народних и културних добротвора, којима се само можемо подичити». Краљ је одликовао Вујића орденом светог Саве другог реда, а Библиотечки одбор Универзитетске библиотеке предложио је 1932. године да се Јоца Вујић изабере за почасног доктора Београдског универзитета⁸.

Велики поклон Универзитету
г. Ј. Вујића⁹

Господин Јоца Вујић, велепоседник из Сенте, познати јавни радник и љубитељ старина, одлучио је да своју приватну и велику библиотеку поклони Универзитетској библиотеци у Београду. Ту своју вољу г. Вујић је изволео доставити Ректорату Универзитета са овим писмом:

Господину Ректору Универзитета у Београду

Господине Ректоре,

Више од педесет година сам скупљао књиге, рукописе и писане споменике, који се односе на српску књижевност, културу и историју. Чинио сам то у циљу, да саставим једну збирку, која ће приказивати наш целокупни духовни живот, нарочито живот нашег народа с ове стране Саве и Дунава. Ја мислим, да оваква збирка може знатно да олакша рад научним радницима, који би иначе били принуђени, да своје студије врше по разним библиотекама и по разним местима не само наше него и страних земаља.

Част ми је извести Вас да сам одлучио поклонити

8 Радосав Марковић: Универзитетска библиотека у Београду : (1921-1945), Београд, 1968, стр. 56-57.

9 Архива УБ, копија, вероватно спремљено саопштење за штампу.

Универзитетској Библиотеци у Београду своју целокупну библиотеку и архиву изузевши ствари, које нису од вредности за српску науку или су од важности за моју фамилију односно за моје родно место Град Сенту.

Ова моја библиотека и архива има да се у Универзитетској библиотеци издвоји као засебна целина под називом Библиотеке и Архиве Јоце Вујића из Сенте и да се и у будућности посебно администрира¹⁰. Библиотека, која се сада налази у Сенти, могла би се пренети с пролећа идуће године у Београд.

Бригу о тој библиотеци нека води Филозофски факултет и док су живи молим да се о извршењу моје воље старају Г. Г. Универзитетски Професори Др. Богдан Поповић, Др. Тихомир Борђевић, Др. Павле Поповић, Др. Станоје Станојевић и Др. Алекса Ивић.

У случају да ја пре извршења ове моје жеље умрем, изјављујем, да је ово моја последња воља, која у случају моје смрти има да се изврши.

Сента 15. децембра 1931 г.

*С одличним поштовањем
Јоца Вујић, с. р.*

Доле потписани сведочимо, да је нама познати Јоца Вујић сенћански поседник горњу својеручно написану изјаву у нашем заједничком присуству потписао са изјавом, да је ово његова последња воља.

Сента 15 децембра 1931 г.

*С. Вујић, с. р. начелн. Гр. Сенте
Бранислав Кирјановић, с. р.
градски финанс. саветник*

По пријему тога писма, које је саопштено на седници Универзитетског Сената, Универзитет је примио са особитом захвалношћу поклон г. Вујића и овластио г. г. Павла Поповића, Милоја Васића и Уроша Џонића,

---

¹⁰ Библиотека се до Другог светског рата чувала у посебном одељењу, да би касније била пребачена у општи магацин. У мају 2012. Библиотека Јоце Вујића се поново враћа у засебну просторију.

Краљовина Југославија

УНИВЕРЗИТЕТ
у Београду

Бр. 130

20 јануара 1932 г.

Господину

УПРАВНИКУ УНИВЕРЗИТЕТСКЕ БИБЛИОТЕКЕ,

Част ми је известити Вас, да је универзитетски сенат, на седници својој од 13 јануара ове године, примио поклон г.Вујића Јоце, председника из Сенте и да је Вас, поред г.г.Поповића Павла и Васића Милоја, овластио да одете г.Вујићу да му се захвалите и уредите остале детаље о преносу.

У исто време, част ми је известити Вас, да је Вас универзитетски сенат овластио да преговарате и о другим збиркама, које г.Вујић жели да поклони Универзитету.

Секретар Универзитета,

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Бр. 33

20 - 1 - 1932 г.

БЕОГРАД

да посете г. Вујића, да му изразе захвалност у име Университета и предаду захвално писмо Ректората. Именована господа, у друштву са г. Алексом Ивићем, професором Университета из Суботице, учинили су посету 16 јануара ове године г. Вујићу.

Писмо, којим је Университет захвалио г. Вујићу, гласи:

*Господину Јоци Вујићу, велепоседнику
Сента*

*Поштовани Господине,
Част ми је извести Вас да је Университет примио Ваше
цењено писмо од 15 децембра ов. г. у коме јављате да своју бо-
гату библиотеку поклањате Универзитетској библиотеци у
Београду.*

*Својим племенитим и драгоценим даром Ви улазите у
ред највећих добротвора нашег Универзитета и пружате
могућности читавим генерацијама да помогну у свом струч-
ном образовању и научном раду. Ваш је поклон дело великога
родољуба и Србина, и, како ће се библиотека чувати посебно
под Вашим именом, то ће се Ваше име очувати у потомству и
служити као светао пример како се одужује народу, отаџбини
и просвети.*

*Захваљујући Вам најсрдачније у име целог Университета, ја
Вас молим, уважени господине, да изволите примити изразе
нашег најдубљег поштовања.*

*Београд,
15 јануара, 1932.*

*в. д. Ректора Университета
Др. М. Новаковић с. р.*

Библиотека г. Ј. Вујића

Библиотека г. Јоце Вујића била је и раније позната извесном кругу људи који су се бавили нашом прошлошћу и радили у њој. Њена права вредност видеће се тек онда када постане приступачна и ширем кругу читалачке публике и добије карактер јавне библиотеке. Још пре тридесет година, а нарочито од 1910 г. г. Вујић је систематски почео прикупљати све ређе и значајније књиге како наше, тако и стране које се односе на наш народ и његову прошлост. На тај начин успео је да створи једну богату и значајну библиотеку и да сачува пуно реткости до којих се раније и данас тешко долази. Он није жалио ни времена, ни труда, ни материјалних издатака да дође до оних ствари које представљају библиографску реткост.

Библиотека г. Вујића има око 11.000 дела, или око 20.000 свезака. Огромна већина тих дела односи се на историју, књижевност и културни живот свих Југословена. Г. Вујић је широко схватио програм своје библиотеке и прикупљао је како српске тако и хрватске и словеначке реткости почев од најстаријег времена до најновијег. Има ту старих српских издања, глагољских, хрватских, дубровачких и словеначких реткости. Ту су многобројна историска дела писана на латинском или немачком језику из 15-18 столећа у којима се говори о нашој прошлости. Нарочито добро су заступљене најстарије српске књиге, многобројни листови и часописи од 18. до краја 19 века. Г. Вујић је сачувао многе уникате и најређе књиге, које могу пружити занимљив материјал за испитивање нашег целокупног културног и националног живота.

Али, г. Вујић није био само неуморан скупљач књига и велики библиофил, него је марљиво прибирао са разних страна и разноврсне и значајне документе. Тако је његова библиотека добила и карактер једног историског архива и претставља и богату ризницу старих повеља (н. пр. има једну оригиналну повељу цара Душана), диплома, разних докумената, писама и др. историских спомена из 14-19 века. Између осталог г. Вујић је прикупио и лепо сачувао неколико хиљада писама кнеза Милоша и кнеза Михајла или њима упућених. Уз библиотеку иду и велики број бакрореза и литографских снимака из наше прошлости. Све је то лепо сређено, добро очувано а примерци појединих реткости не само да су потпуни него и у таквом стању да изгледају као потпуно нови.

На тај начин библиотека г. Вујића претставља и велику и разноструку збирку, која има и научне и националне вредности. На основу ње моћи ће да се реше или још боље осветле многобројна питања из наше културне историје. Као таква библиотека г. Вујића обогатиће врло много нашу Универзитетску Библиотеку и подићи њену вредност. Она ће се пренети из Сенте у Београд с пролећа ове године, сместиће се у нарочитим одељењима Универзитетске Библиотеке и чуваће се под именом великога и заслужнога

дародавца. Тако ће корисно послужити научном раду и служити као живи пример како се личном иницијативом, правим родољубљем и искреном љубављу може учинити много и одужити потомству.

Поступак г. Вујића заиста је дело ретко заслужног и племенитог човека и заслужује не само захвалност Университета, људи од науке и књиге, него и читавог народа».

Алекса Ивић

Алекса Ивић, професор у Суботици, био је нека врста посредника између Јоце Вујића и Универзитетске библиотеке. Писао је Урошу Џонићу, управнику Библиотеке:

«Поштовани господине професоре!

Јуче је у пролазу за Будимпешту био код мене г. Јоца Вујић. Рекао ми је, да ће у Пешти остати најдуже недељу дана. Умолио ме је, да Вама пишем, да дођете у Сенту отприлике 1. јануара и да му претходно јавите дан доласка. У Сенти ћете одседити у хотелу, а на косту ћете бити код чика Јоце као његов гост. Иначе ми је чика Јоца саопштио, да је послао г. ректору писмо, којим је јавио, да поклања своју Библиотеку Универзитету. Можда ће Вас ово интересовати. Питао сам чика Јоцу, да ли би ми могао рећи, колико би отприлике могла коштати његова библиотека кад би је хтео по данашњим књижарским и антикварским ценама да прода? – Он ми је на то одговорио да би коштала око четири милиона динара.

Примите срдачне поздраве од Вашег поштоваоца Алексе Ивића

Суботица, 18. XII. 1931.

P.S. Чика Јоца жели да дођете у Сенту 1. јануара 1932. по новом¹¹.

11 Архивска збирка Одељења реткости Универзитетске библиотеке, Ибр. 4244

Убр 4244

Помислите послозице професоре!

Јуре је у српском и бугарском језику био код мене с. Јуза Вујат.
Пекло ми је, да ће у Београду основати своју школу. Увек ми је, да
Београду даје да се у Србији осигурава и јачају и да ми предлози да
бавим се газом. У Србији бавим се осигуравањем, а у Београду бавим се
нама јуре као човек који.

Увек ми је у јуре како се, да је човек с. јуре
у српском, којим је јуре, да се бавим се у Београду.

Може да се ове непересобан. Увек ми је јуре,
да се јуре ми новим ретом, како се осигурава новим
осигуравањем јуре да је јуре да се осигурава у Београду и
на да јуре? — Да ми је да се осигурава, да се осигурава
у Београду.

Примио је јуре да се осигурава у Београду
јуре

Београд, 18. XII. 1931.

Алексе Ивића

P. P. Увек јуре ми да се осигурава у Београду и јуре 1932 године.

Поштовани господине директоре!

Данас сам добио приложену карту. – Према њој стање г. Јоце Вујића је озбиљније природе. Он је полазећи у Пешту, држао да неће бити потребна операција (ово је четврта по реду) и да ће за пар дана доћи натраг, па ме је умолио да Вам онако напишем.

Скренућу Вам пажњу и на ову околност.

Г. Вујић има богату збирку бакрорезних и литографских снимака личности и предела из наше прошлости. Несумњиво најбогатију збирку ове врсте. Осим тога има нумизматичку збирку и то не само римских и средњовековних нама суседних држава, него и врло много дубровачких и которских па и српских новаца. И ако су то музеални предмети, ја мислим, да Вама неће бити тешко да докажете, да би та збирка била далеко боље и чеиће проучавана кад би се налазила у Универзитетској Библиотеци него у Музеју и да би много чеиће биле цитиране (у првом случају) у научним делима те му предложите, да и те збирке Вама уступи. – Само разуме се, проучавање тих предмета би морало да се обави уз строгу контролу, јер су по среди скупоцени и ретки примерци (многи од њих златни).

У ствари збирке слика г. Вујић је при поласку у Пешту усвојио (начелно) мој предлог, да начини после повратка тестамент и да остави колекцију слика српском народу, али с тим, да се збирка има пренети из Сенте тек кад се подигне зграда за музеј у којој ће онда једно одељење носити име Јоце Вујића и садржавати његових 350 слика и да преношење из Сенте у Београд ни у ком случају не може бити обављено пре тестаторове смрти.

Ако Ви у Београду нађете какво подесније решење, Ви га саопштите чика Јоци кад одете у Сенту.

*Примите срдачне поздраве од поштоваоца А. Ивића
Суботица, 21. XII. 1931¹².*

---

12 Архивска збирка Одељења реткости Универзитетске библиотеке, Ибр. 4245.

Поштовани и драги Тихомирче Ашо!
Дуже је обрадован вашој писмоци и најбољој
одеждици. Јанас ми рече професор је мис-
лио да је овако ову катану. Милии Вос
лето тилимае Т. Зорачице је тек око
наме одревоствене мене бојне црне, најбоље
испиту. Н. Тоуше и Тодоросеи.

Београд и република Више срданом
маме Више истремљеном

1937 XII

Јоца Вујић

Јоца Вујић Алекси Ивићу

Много поштовани господине директоре!

Обрадовао сам се Вашој вести, да ћете доћи у друштву гг. Пав-
ла Поповића, Милоја Васића и још ког професора. – Настојте
само да за сигурно дођу. Врло бисмо се радовали и ја и г. Вујић,
ако би дошао и г. Богдан Поповић.

Дочекаћу Вас на станици у 11 сати. Онда ћемо ручати код мене
тако да с ручком будемо до три четврти на два готови и у два
сата ћемо се кренути у Сенту. Тамо ћемо бити око три сата.

Из Сенте ћемо се вратити идући дан у четири сата после под-
не и стићи ћемо у Суботицу у 17.20, и у 17.55 иде брзи воз за
Београд, камо стиже у 22 сата. –

Скрећем Вам пажњу на ове ствари: чика Јоца има повелик број
архивских списа. Има око 4.500 докумената о кнезу Милошу
и Михаилу (њихова преписка са разним личностима). – Има
једну повељу цара Душана са златним печатом, има докумена-
та Зрињског Николе, затим сву силу писама знаменитих Срба

Библиотека има 11.000 бројева (дела). Према томе је свески много више. Сва се та дела односе на историју, на књижевни и културни живот Срба, Хрвата и Словенаца. Ту су многобројна историјска дела писана латински или немачки из 15-18 столећа, у којима се говори о нашој прошлости, ту су тако рећи све најстарије књиге писане нашим језиком, многобројни листови и часописи од краја 18. до свршетка 19. века. У његовој библиотеци се налазе многи уникати и све најређе књиге, које се на наш национални живот односе. Осим тога се у тој библиотеци налази ванредно велики број бакрореза и литографских снимака из наше прошлости, затим многе хиљаде повеља, диплома, писама и других историјских споменика од 14 до 19 века. Између осталог налази се око 4000 писама Кнеза Милоша и Кнеза Михаила или њима упућених.

То је отприлике, што бих Вам овако насумице могао рећи. Чика Јоца цени према данашњим пијачним ценама његову библиотеку (осим ових других ствари) на четири милиона. Ова процена је по мом мишљењу умерена. У ствари је вредност много већа.

Примите срдачне поздраве од оданог Вам А. Ивића
Суботица, 20. I. 1932.¹⁴

Поштовани и драги господине директоре!

Ваше писмо од 18. о. м. добио сам тек данас. Штамбиљ београдске поште је од 21, а суботичке од 22. – Шта је радило то писмо од 18 до 21? Шаљем Вам коверат, да видите, како је изгужвано.

Одговарајући Вам на ово писмо имам да приметим да је чика Јоца са библиотеком поконио Универзитету и сав свој архив па дакле и документа о Кнезу Михаилу и Кнезу Милошу. То можете на моју одговорност истаћи.

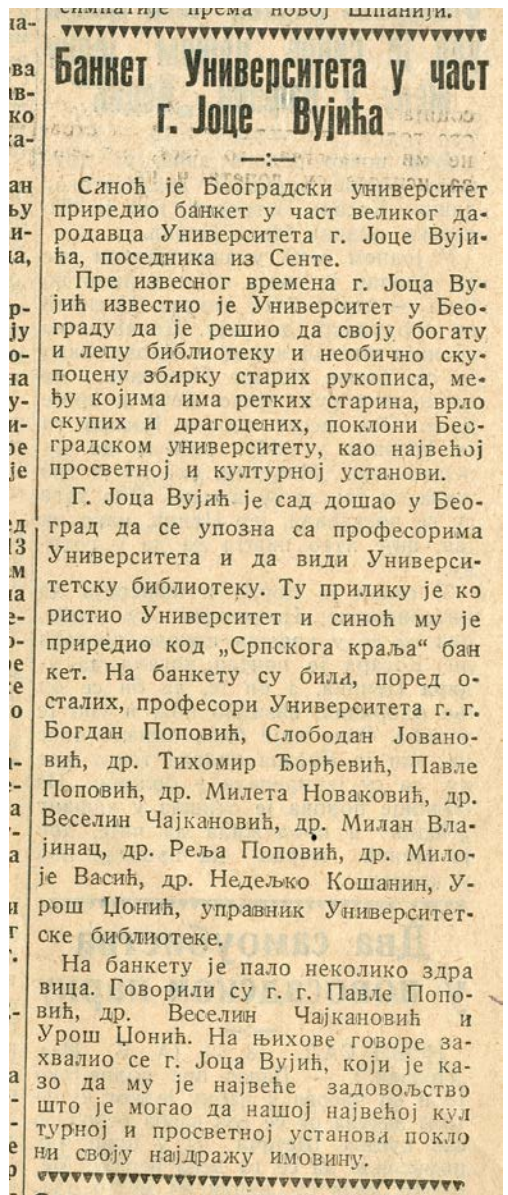
14 Архивска збирка Одељења реткости Универзитетске библиотеке, Ибр. 4248.

Изузетак чине модерна немачка и српска белетристика, коју поклања своме сину, затим нумизматичка збирка, за коју за сад не може ништа да каже и галерија слика, за коју је изјавио, да је вољан оставити Универзитету под условом: да се Универзитет постара за достојне просторије у које ће је сместити и да слике преузме тек након чика Јоцине смрти.

У ствари ове галерије требало би овако поступити: из средстава Универзитета требало би изградити просторије и онда јавити чика Јоци о томе и позвати се на његову изјаву, учињену пред нама. – Не мора му се ни казати, да су просторије у ту сврху саграђене, него да је Универзитет размишљајући о овој ствари и правећи расподелу просторија пронашао подесно одељење у које би се могла сместити његова библиотека и то тако, како ће најбоље послужити сврси, намењеној од тестатора и најјаче привлачити публику.

Примите срдачне поздраве од оданого Вам А. Ивића
Суботица, 22. I. 1932.»¹⁵

Када су се завршиле све формалности око поклањања библиотеке, Јоца Вујић је боравио у Београду, где је ректор, у његову част, приредио вечеру којој су присуствовали многе виђене личности са Универзитета: Слободан Јовановић, Богдан Поповић, Веселин Чајкановић, Павле Поповић, Недељко Кошанин, Тихомир Ђорђевић, Милоје Васић, Милета Новаковић, Реља Поповић, Милан Влајинац и Урош Џонић. На банкету је било неколико здравица. Говорили су Павле Поповић, Веселин Чајкановић и Урош

15 Архивска збирка Одељења реткости Универзитетске библиотеке, Ибр. 4249.

Џонић. На њихове говоре захвалио се Јоца Вујић који је рекао да му је највеће задовољство што је могао да нашој највећој културној и просветној установи поклони своју најдражу имовину.¹⁶

По повратку у Сенту, Јоца Вујић пише Урошу Џонићу :

Ибр. 4265

Сенте 3./XI. 1932.

Врло поштовани и драги Губернаторе Уроше.

Будући да је ми много на Ваше милостива мила и љубавна писма не одговорио, једна извешта Ви мога Судија моје тужбе и моје извешта поштом на овако. Аки мене, Вашим сам изради писаним. Ви самиме дојавите и љубавности и дојавите време не мож и према мојој дојави, да су заједн поштом моја реч не одговорио да Вам се захорам, то се само извршио изради пријављеним мене револуцијом, и да се према мену извршио својим изради.

Могу Вам јавити за мене размену Весел да у недељу изради јем у Теотрад. Аки не моје сам у речка на седмично ^{у 5 часова} изради је у забаву а то се идем у Ексел хив. Ја ћу Вас то воге извештавати оки у хивелу и дојавити изради Судија и оки Вам не изради Вам изради план. Са појавити изради и изради изради изради. Ваш ошам изради
Јоца Вујић

16 Време, 14. април 1932; Правда, 14. април 1932.

Сента 16./IV. 1932.

Поштовани и драги Господине Уроше!

Још и сад сам под утиском срдачног и искреног дочека, који сте ми Ви и од мене већ давно високо цењени и искрено поштовани Професори Београдског Универзитета, приликом мога боравка у Београду, приредили. Ја нисам ни мислио, да Господа професори тако одликовање за мене спремају. Ваља да сам зато и био у моме понашању донекле неспретан, што би се банално казало «нисам имао довољно речи». Зато Вас молим Господине Уроше, да још једанпут изразите Господи Професорима моју најтоплију хфалу на лепом и срдачном одликовању.

Што сам овом приликом у Београду видео, уверило ме је још јаче, да достојнијим рукама нисам могао поверити и предати моју библиотеку и архиву, које сам ја са великом љубави купио и усавршавао, имајући увек пред очима да оно скупим од чега ће српска наука кад тад имати користи, а које би иначе у стране руке дошло. Врло сам сретан што су наши најмеродавнији научењаџи то исто уочили. С тиме сам добио највећу сатисфакџију и признање за свој труд, који је, искрено да речем, био мени душевна потреба и задовољство.

Искрена и топла ми је жеља да што пре видим моју библиотеку и архиву смештену у Вашој дивној и лепо уређеној Универзитетској Библиотеџи.

Данас сам добио Ваше љубазно писмо са прилозима. «Време» сам још исти дан читао. Захфаљујем се лепо Господину Младеновићу за симпатичан приказ и опраштам му нека новинарска увеличавања, знам да су добронамерна.

Ја не знам кад ћу моћи опет у Београд, но сад је на Вами Београђанима ред да ми вратите посету. Ја би се искрено радуво Вашем доласку, а ко што видим и Вами је наша чађава Сента прирасла срџу, сад би могли видети и оно друго што сам ја осим слика и књига скупио.

Молим Вас да предати Господи Професорима свима моје

поштовање и искрен поздрав. А Вас Господине Уроше срдечно поздравља Ваш искрено одани

Јоца Вујић ¹⁷

Сента 13. / XI. 1932.

Поштовани и драги
Пријатељу Уроше!

Ваш брзојав и писмо сам добио, најлепше Вам се захваљујем на Вашој искреној честитци¹⁸. Ја знам добро да је то Ваше и Ваши колега дело. Ја сам Вам искрено казао да ме не предложите на одликовање, ја сам сасвим задовољан за признањем

Г. министра а особито са признањем Господина Ректора и господе Универзитетски Професора који су најпозванији да процене вредност мога дара, а што је најглавније пресрећан сам што сам могао нешто мало допринети нашој народној науци и култури. Та мисао ми је била водиља у моме животу од ране младости. Сад стојим пред свршеним чином и за свету дужност држим да се Вами драги пријатељу и Господину Ректору најтоплије захвалим за Ваше пријатељско заузимање. Сад Вас јошт истим молим да ми искрено јавите, је ли прописано или је ли обичај да се после оваког одликовања и лично захвалим његовом Величанству. Искрено Вам кажем да би волео да

17 Архивска збирка Одељења реткости УБ, Ибр. 4260.

18 Честитка поводом добијања ордена св. Саве другог реда, којим га је одликовао краљ Александар.

не морам, особито сад у ово зимско доба би то за мене здраво теретно било.

Ванредно се радујем што сте ми у изглед ставили Ваш долазак. Најповољније време би било зато цео декембар месец. Ви би код мене одсели, пошто се надам да ћете дуже остати и за дужи боравак је сад зими у хотелу доста незгодно. Шаљем Вам прикључено моју биографију: ако Вам кад буде потребна. То је г. Ивић написао за Орао, а мој Јован допунио. Сад сам је тек добио натраг од Г. Т. Милитара. Он је још пре годину дана посла препис Пресбируу, а овај препис ми је тек сад посла натраг. Молим Вас да је дате преписати па да ми овај Јованов рукопис донесете.

Што се тиче моје слике још Вас једанпут молим да не чините ништа.

Због краткоће времена нисам могао да Вам саопштим неке примедбе на Вашу поделу. Карловачку митрополију и цркву српску у Аустрији не мојте нипошто спојити са религијом-теологијом, јер је К. м. и с.ц. у А. формално историја Срба у Аустроугарској што са теологијом врло мало скоро ниште везе нема.

Још Вам се једанпут најлепше захваљујем и Вами и врло поштованој Госпођи Вашој на Вашем тако да кажем родитељском заузимању за моју Даринку. Она сирота није могла да се наприча и нафали како сте се бринули за њу како сте је частили и провађали. То не ћу ни ја ни она ни када заборавити. Милостивој Госпођи руке љубим, Господу Ваше колеге искрено поздрављам, а Вас Господине Уроше најсрдачније поздравља и искрено поштује

Ваш одани пријатељ Јоца Вујић

Госп. Ранка срдачно поздрављам.¹⁹

Пренос књига из Сенте извршен је највећим делом јула 1932. године (30 сандука са око 6500 свезака у тежини од 3215 килограма).²⁰

19 Архивска збирка Одељења реткости УБ, Ибр. 4266

20 Радосав Марковић, нав. дело, стр. 55.

Документа из Архиве Јоце Вујића су стигла мало касније:

«Архива г. Јоце Вујића из Сенте

Јавили смо раније да је г. Јоца Вујић, велепоседник из Сенте, познати национални радник и врло вредни скупљач разних драгоцености : слика, књига, рукописа, оружја, новца, архивских докумената и т. д. поклонио своју богату библиотеку нашој Универзитетској библиотеци у Београду. Та је библиотека, која износи 6.572 свеске, пренесена у Београд августа месеца ове године и већ је срећена по струкама и преко половине каталогизирана. Наравно, то није цела библиотека г. Вујића, јер је он један део књига музеалне вредности задржао. Љубитељ књига, он жели да их задржи још извесно време да би их могао показивати у своме гостољубивом дому. Затим, од књига које се односе на град Сенту или су их написали Сенћани, намерава да створи градски музеј у свом родном месту. Била је остала велика архива г. Вујића, коју је исто тако изволео уступити Универзитетској библиотеци. Пре неколико дана посетио је господина Вујића у Сенти Урош Џонић²¹, управник Библиотеке, и примио из његове архиве 1940²² разних докумената, писама, прогласа, старих закона, расписа, наредба и других ствари од књижевне и научне вредности. У овом делу архиве г. Вујића, од које је помнути материјал само један део, налази се највише аката и писама из породице кнеза Милоша Обреновића. Има ту 61 оригинално писмо кнеза Михаила упућено кнезу Милошу (из 1845-1858), 70 писама кнеза Милоша упућених кнезу Михаилу (из 1846-1854), 108 писама кнеза Милоша упућених Мити Вучићу (од 1853-1857), 19 писама кнеза Милоша упућених кћери Петрији удатој Бајић (1846-1851), 30 писама кнеза Милоша Јовану Герману (1846-1852), 3 писма кнегиње Јулије кнезу Милошу (1854, 1858) итд. Укупно има писама и аката из кнежеве архиве 1071. Од њих је само неколико објављено до сада.

Цела ова архива кнеза Милоша налазила се у Румунији, на једном кнежевом пољском добру. Ту архиву пренела је породица Бајић, када је наследила добра кнежева у Румунији и пренела их, у свој дом на пољским добрима близу Темишвара. Породица Бајић, чији је члан била кћи кнеза Милоша, пострадала је доцније и продала своја имања. Г. Вујић, сазнавши да се кнежева архива чува у Темишвару, отишао је тамо 1925 године и купио

21 Према «Каталогу Архива Јоце Вујића у Сенти» који се чува у породици Вујић, Урош Џонић се потписао после сваке групе докумената коју је примио – датум је 27. децембар 1932.

22 Данас се у Одељењу реткости чува 2002 документа које је поклонио Јоца Вујић, са 4442 стране.

је целу. Тако је спасао од пропасти кнежеву кореспонденцију из времена док је живео у изгнанству. Та архива ће сада послужити како историји тако и допуњавању података о приватном животу самога кнеза и његове целе породице.

Сем кнежеве архиве налази се и неколико стотина разних аката и писама наших знаменитих људи почевши од краја XVII века па све до најновијих дана. Велики део заузимају акта и писма црквених угледних личности у Војводини, али има и доста писама разних књижевника као: Х. Жефаровића, Ј. Мушкатировића, А. Везилића, А. Стојковића, Ј. Рајића, Л. Мушицког, Д. Фрушића, Ј. Стејића, Ј. Вујића, Милоша Светића (Јована Хаџића), Ј. Новића, Н. Грујића, М. Стојадиновић, Ђ. Рајковића, Ј. Сундечића, М. Бана, М. Милићевића, М. Шапчанина, Ст. Новаковића, Ј. Јовановића Змаја, Ј. Веселиновића и т. д. Те ствари прикупљао је г. Вујић са разних страна врло савесно и чувао их врло брижљиво. Највећи део је купио од старог проте и историчара пок. Димитрија Руварца.

Својим досадањим поконом г. Вујић је постао велики добротвор Университета и Њ. В. Краљ изволео га је одликовати орденом Св. Саве II степена, који му је предат пре неколико дана. Поступак г. Вујића дело је одиста ретке дарежљивости и заслужује најискренију захвалност и најширу пажњу.

Са овим г. Вујић није завршио предају поклона својих реткости намењених Универзитетској библиотеци. То ће учинити доцније.»²³

И касније је настављена преписка између Јоце Вујића и Уроша Џонића. Вујић пише:

Сента 2 / III 1934.

[...]

Не знам је сам Вам писо, да ме је врло пријатно дирнула једна ствар. Слушао сам на радију прославу на Универзитету о Св. Сави. С великим уживањем сам пратио темељиту и дивну беседу Г. Ректора, те ме је дирнуло до суза, кад сам чуо да је Г. Ректор међу 5 највећи добротвора Универзитета поменуо и моје име.

Ја никад нисам посумњо у благодарност Университета а нисам ни пријатељ претераног хфалисања, али ме је ово врло

---

23 Текст сачуван у Архиви Универзитетске библиотеке, вероватно спремљен за медије.

пријатно дирнуло видевши да се нисам узалуд трудио и да најкомпететнији форум цени и уважава мој труд који сам уложио да с мојим slabим силама допринесем нешто за нашу просвету.

Као што видим са падом Г. Раденка је пала и мисао Народног Музеја у Краљевом двору. Ја при моме обећању остајем да највећи и најдрагоценији део моје Галерије и уметничке збирке завештам и поклоним београдском Универзитету. Већма би волео да је Универзитет зидао засебну зграду за Музеј, него да Музеј смести у кућу за станове. Но све једно кад не може друкче. Сад како сам расположен не би се воло растати са сликама за живота. Но може бити да ће ме и то расположење проћи, ако видим да се мој бедни живот нешто одуговлачи. Најбоље би било да Ви дођете овамо, па би онда по моме каталогу направили списак они слика, које оћу да завештам универзитету. Има овде јошт и књига, које ће Вам ићи, и о томе ћемо онда кад ми дођете говорити. Зато гледајте Госп. Уроше па ми дођите што пре, чим Вам прилике у Вашем дому дозволе. Но за сад сами дођите, јер у већем друштву не можемо ништа свршити. Кад дође до коначног званичног располагања, онда је друго.

[...] ²⁴

Када се Јоца Вујић разболео, у писању га је заменио син Јован:

Сента, 2 августа 1934 г.

Врло поштовани
господине професоре²⁵,

Можда Вам је познато, премда се нисте у то време налазили у Београду, да је Баба био тамо на клиници г. проф. Арновљевића између 3 и 7 јуна. Из Београда се вратио доста свеж и здрав,

24 Архивска збирка Одељења реткости УБ,бр. 4274.

25 Писма упућена Урошу Џонићу.

УБ 4254
Сента 22. VIII. 1934 г.

Врло поштовани Господине професоре,

Бабак је већма онак што сам сада рекао да дође у Сенту, када га издржава отићи у Београд. Сада, уочи последњег часа, потисао се са мном отелва који ниси да ће стигнути до краја недеље, не да отићи отићи у Београд крајем две недеље или отићи до Сенте. Бабак гласи на Клиници где ће се вазврати на дане крајем сада. Већма ће ми, како диком ако ћемо га послати на Клинику, где ћемо се у договорима о ваљаним стварима у Сенту, или екстремално о вазвратима потврди у Сенту.

Надам се да се Ваша поштомата Бабак вратила на Београд са пута. Ујо одговори потврдиће који шаљемо ваљно у Вашој држави потврдице, потврдиће Вас и потврди ујо одговори.

Јован Вујић

тако да је све до Видов-дана могао да свршава своје послове и да излази на салаше без икаквих тешкоћа.

Тако стање Бабинога здравља одједном је престало после Видов-дана, не знамо да ли од великог замора којему се изложио или од несносне жеге која је наступила, али доста то, да се Бабино здравље од тада стално погоршава. Из дана у дан слаби, из себе не излази, срце му је врло слабо. Чека да посвршава хитније послове да би, ако време мало залади, пошао кроз 10-15 дана у Београд на клинику. Баба би се необично радовао, ако би га могли посетити овде у Сенту, још пре његовог одласка у Београд.

Баба, и ако изнемогао и слаб, једва чека тренутак да се са Вама нађе, сада Вам шаље најсрдачније поздраве.

Поштује Вас, искрено Вам одан Јован Вујић (млађи) ²⁶

Сента, 22. VIII. 1934 г.

Врло поштовани Господине професоре,

Баби је веома жао што сте баш сада решили да дођете у Сенту, када он намерава поћи у Београд. Сада, уочи његовог поласка, нагомилали се силни послови које мисли да ће свршити до краја недеље, те би према томе пошао у Београд крајем ове недеље или почетком идуће. Баба одлази на клинику где ће се задржати, најдаље, недељу дана. Веома ће му мило бити ако ћете га посетити на клиници, где ћете се и договорити о вашем доласку у Сенту, или евентуално о заједничком повратку у Сенту.

Надамо се да се Ваша поштована Госпођа опорављена вратила са пута. Уз срдачне поздраве које шаљемо Вама и Вашој драгој породици, поштује Вас и остаје увек одан Јован Вујић мл. ²⁷

Нажалост, Јоца Вујић се није задржао на клиници недељу дана. Сат један после посете ректора, 29. августа, изненада му је позлило. Срце је попуштало, свест се губила и живот се угасио 31. августа у поноћ. Сахрањен је 3. септембра у породичној гробници. У име Универзитета, од њега се, на

26 Архивска збирка Одељења реткости УБ, Ибр. 4253.

27 Исто, Ибр. 4254.

његовом последњем путу, опростио и Урош Џонић, управник Универзитетске библиотеке који је, између осталог, рекао:

«Универзитет у Београду Вам дугује вечиту захвалност, одаје Вам највеће признање и дубоко се клања Вашој светлој успомени. Ваше име биће урезано на мермерној плочи великих добротвора нашег Универзитета, а Ваша библиотека остаће као гранитни споменик на нашем Универзитету. Велика дела остају вечито, племенити људи остављају неизгладиве трагове»²⁸.

---

28 Концепт говора Уроша Џонића. Архива Универзитетске библиотеке.

Из Библиотеке Јоце Вујића

MARULIĆ, Marko, 1450-1524

Marcus Marulus Spalatensis De institutione bene vivendi per exempla sanctorum. - Venetia : Franciscus Lucensis et Bernardinus de Vitalibus Venetus, 1506. - 334 lista ; 16 cm
P1 371²⁹

ПРАЗНИЧНИ минеј. - Венеција : Божидар Вуковић, 1538 ([Венеција] : јероџакон Мојсије). - 432 листа : илустр. ; 30 cm

Шафарик 1829, 15; Шафарик 1865, 225; Каратајев 1861, 25; Каратајев 1878, 28; Каратајев 1883, 31; Кириловић 1950, 6; Медаковић 1958, 204-207; Бадалић 1966, 45; Немировски 1993, 8; Грбић, Минчић-Обрадовић, Шкорић 1994, 18-36. - Двостубачно. - Садржи 34 дрворезне илустрације са ликовима светитеља, од којих су три српска: св.Симеон, св. Сава, св. Стефан Дечански ; има заставице, доста вињета и украсних иницијала.
P 11

29 Старе, ретке књиге, које по прописима Универзитетске библиотеке треба да се чувају у трезору, повучене су из посебних библиотека и смештене у трезор –Milica Prodanović, Posebne biblioteke u Univerzitetској biblioteci «Svetozar Marković» u Beogradu, Vjesnik bibliotekara Hrvatske, god. 14, sv. 1-2 (1968), str.142-149. Тако и многе књиге из Библиотеке Јоце Вујића које су пребачене у Одељење реткости, «трезор», немају ознаку његове библиотеке ПБ10, већ Р и Р1.

FLACIUS Illyricus, Matthias, 1520-1575

Omnia latina scripta Matthiae Flacij Illyrici, hactenus sparsim contra Adiaphoricas fraudes & errores aedita, & quaedam prius non excusa, catalogum versa pagina indicabit : omnia correcta & aucta : regula generalis de Adiaphoris, omnes caeremoniae & ritus, quantumvis sua natura indifferentes, desisunt esse Adiaphora, cum accedit coactio, opinio cultus & necessitatis, abnegatio, scanadalum, manifesta occasio impietatis, & cum quocunqua demum modo non aedificant, sed destruunt Ecclesiam, ac Deum contumelia afficiunt. Omnia haec mala unsunt praesentibus mutationibus, praeterquam, quod quaedam simpliciter sua natura impia sunt. - [Magdeburgae] : [s. n.], [1550]. - [528] str. ; 16 cm

P1 433

HUS, Jan, oko 1369-1415

Ioannis Hus et Hieronymi Pragensis confessorum Christi Historia et monumenta : partim annis superioribus publicata, partim nunc demum in lucem prolata & edita, cum scriptis & testimonijs multorum nobilitate, eruditione, atq[ue] pietate praestantium, qui sanctorum martyrum doctrina praeclare instituti, tandem tractationum omnium in Synodo Constantiensi conscij, & crudelium ac in[di]

gnissimorum suppliciorum sp[ect]atores fuerunt. -

Noribergae : Impressa in Officina Ioannis Montani, 1558. - [16], CCCCLXXI str. : ilustr. ; 32 cm

Joannis Hus et Hieronymi Pragensis confessorum Christi Historia et monumenta

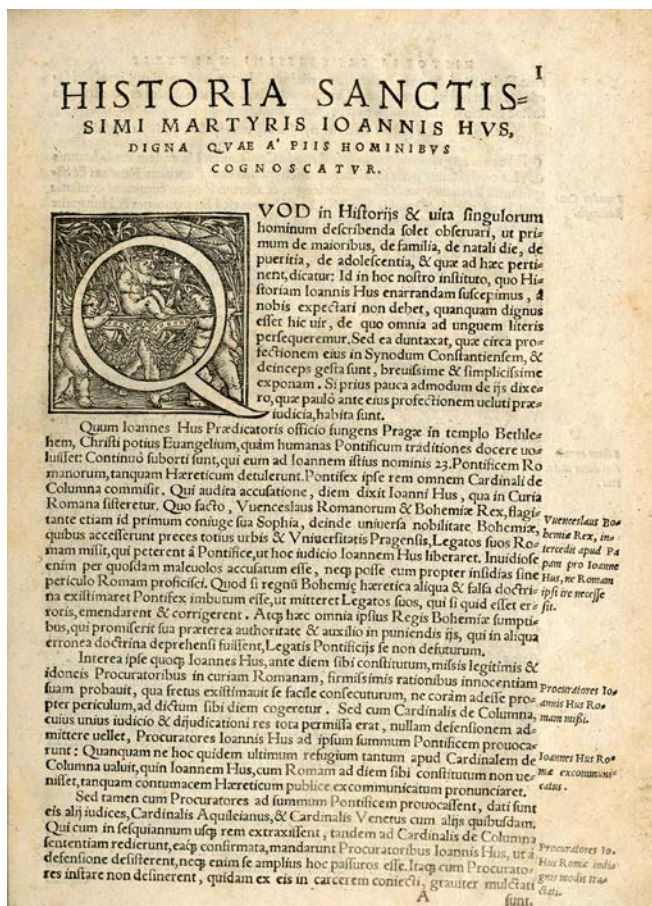
P1 520

GRADIĆ, Bazilije

Librarze velle duhovno, i bogogliubno od molitve, i contemplanya, sniekem napomenam duhovniem, oniem ki xeleduhovno xivieti, velle potreбно, i korisno / [dum Basilio Gradich]. - In Venetia : appresso Domenico, et Gio. Battista Guerra, fratelli, 1567. - 90 str. ; 15 cm

P 1504

28

Scanderbeg.

Warhafte eigent- liche vnd kurze Beschreibung

aller namhaften Ritterlichen Schlachten vnd Thaten / so der aller
sirechtbarst vnd theurest Fürst vnd Herr / Herr Georg Castriot / genant Scanderbeg/
Hertzog in Epiro vnd Albanien/2. wider beyde Türkische Keyser / Amurath vnd Mahometh / auch andere
seine Feind / vnder Bapst Eugenio dem vierdten / Bapst Pio dem andern / vnd Keyser Friderich dem drit-
ten / vom jar 1444. biss auff das jar 1466. mannlich vnd glücklich bey seinem Leben gethan vnd er-
halten. Erstlich von dem hochgelehrten / vnd aller Historien wol erfahrenen / Ma-
rino Barletio von Scodra auß Epiro / in Latein beschriben /
Darnach durch Johannem Pinicia-
num verteutscht.

№ 610
344

Setzt von neuem mit sonderm fleiß durchsehen / gebessert / vnd ge-
meiner Teutscher Nation zu gut antag geben.

Gedruckt zu Franckfurt am Meyn / im Jar /

M. D. LXXVII.

Библиотека
ЈОЦЕ ВУЈИЌА
у Свети

Поклон
ЈОЦЕ ВУЈИЌА на Свети
УНИВЕРЗИТЕТ СЦЕВИЌЕВИЌИ
У БЕОГРАДУ

BARLETI, Marin, oko 1450-1513

Scanderbeg, Warhafte eigentliche und kurze Beschreibung aller namhaften Ritterlichen Schlachten und Thaten, so so der aller streitbarst und theurest Fürst und Herr Georg Castiot gennant Scanderbeg Hertzog in Epiro und Albanien, etc. wider beyde Türkische Keyser Amurath und Mahometh auch andere seine Feind under Bapst Eugenio dem Vierdten Bapst Pio dem andern und Keyser Friderich dem dritten vom jar. 1444. biss auff das jar 1466. mannlich und Glücklich bey seinem Leben gethan und erhalten / erstlich von dem hochgelehrten und aller Historien wol erfahren

Marino Barletio in Latein beschreiben ; darnach durch Johannem Pinicianum verteutscht. - Franckfurt am Meyn : in verlegung Sigmund Feyrabends, 1577 (Franckfurt am Meyn : bey Georg Kaben). - [6], 156, [4] lista : ilustr. ; 33 cm

Prevod dela: Historia de vita et gestis Scanderbegi, Epirotarum principis / Marinus Barletius. - Registar. P1 507

Erster Theil dieses Buchs.

Woher das Wörtlein Türck seinen

ursprung/ vnd wie sie für alters gelebt/ vnd in Na-
toliam/ das ist/ in Asiam Minorem
kommen sind.

Cap. I.

An findt mancherley spaltige Opinion vnd
meinung hin vnd wider / nicht allein bey den Lateinischen vnd Grie-
chischen Geschicht Schreibern / sondern auch bey den Chaldecern/
Hebreern/ vnd Arabiern / von dem ursprung der Türcken / vnd wos-
her das wörtlein Türck seinen Namen haben möchte.

Etliche sehen nur allein auff ire wüthersche vnd grausame
Thaten / vnd wollen sagen: TÜRK hab den Namen von dem
Lateinischen wörtlein torquere, oder tortura, von wegen der groß-
sen plag/ marter oder pein / die sie den gefangenen vnd überwunden
Christen/ vnd andern Völkern/ anlegen.

Etliche sagen / TÜRK komme von dem wörtlein trux, darumb daß sie tyrannisch/
wüthersch/ vñ schrecklich leben/ vnd auch im werck/ gebarden vñ sitten/ also sind. Man findt auch
wol die da sagen: Sie werden genennet Türcken/ von Teucris/ einem Landt gegen Aufgang gele-
gen: Dann als sie vorzeiten in iren Ländern von andern Völkern mit Krieg verhehret vnd ver-
jagt worden/ sind sie in der Welt vmbher gezogen/ haben ien aufgemahlet vnd erschen/ wo sie
möchten eine besidndige verwarre feste wohnung bekommen/ darin sie sicher leben möchten/ Sind
also

TÜRCKISCHE Chronica :
Wahrhaffte eigentliche und
kurtze Beschreibung der
Türcken Ankunfft Regierung
Königen und Keysern Kriegen
Schlachten Victorien und Sigen
wider Christen und Heyden
: Von Emptern Befelchs und
Kriegßleuten der Türckischen
Soldaten und wie man wider
den Türcken kriegen sol : Item
Von der Türcken Religion und
Gesatz von irem Gerichts Proceß
... : ... Alles in drey Bücher
eyngetheilt wie bald nach der
Vorred zu sehen / Vormals auß
Italiänischer Sprach in unser
Teutsche verdolmetscht durch
weyland den Hochgelehrten
Heinrich Müller der Rechten
Licentiaten und der freyen
Kunst Magister. - Jetzund aber
biß auff den jetzregierenden
Türkischen Keyser Amurath
den andern erlengt auß sonderm
fleiß durchsehen mit schönen
neuen Figuren geziert und
Teutscher Nation zu gut an tag
geben. - [Franckfurt am Mayn]
: Gedruckt zu Franckfurt am
Mayn bey Georg Raben : in
verlegung Sigmund Feyrabends,
1577. - 3 knj. u 1 ([4], 74, [3]; 71,
[3]; 23 listova) : ilustr. ; 33 cm.

Štampano goticom. - Nasl. str. druge knj.: Von dem Machometischen Glauben
Gesatz und Religion Leben Handthierungen Wandel und Wesen ... / Auß
Italiänischer Sprach verteutscht Durch M. Heinrich Müller. - Nasl. str. treće knj.:
Des Achtbarn und würdigen Herren Johannis Auentini .... - Tekst i na poledini
lista. - Registri. - Nedostaju naslovna stranica i početak predgovora, koji su
dopisani rukom.

P1 522

Vukobranje

Zenta 1908. februar ho.

ORTELIUS, Abraham, 1527-1598

Theatrum orbis terrarum. - [Coloniae Agripinae : typis Godefridi Kempensis, 1578]. - [99] geogr. karata s pratecim tekstom, [105] str. ; 41 cm

Sadrži i: Additamentum Theatri orbis terrarum

P1 525

NALJEŠKOVIĆ, Nikola

Dialogo sopra la sfera del mondo / di Nicolò di Nale. - In Venetia : appresso Francesco Ziletti, 1579. - 133 str. : 2 priloga ; 21 cm

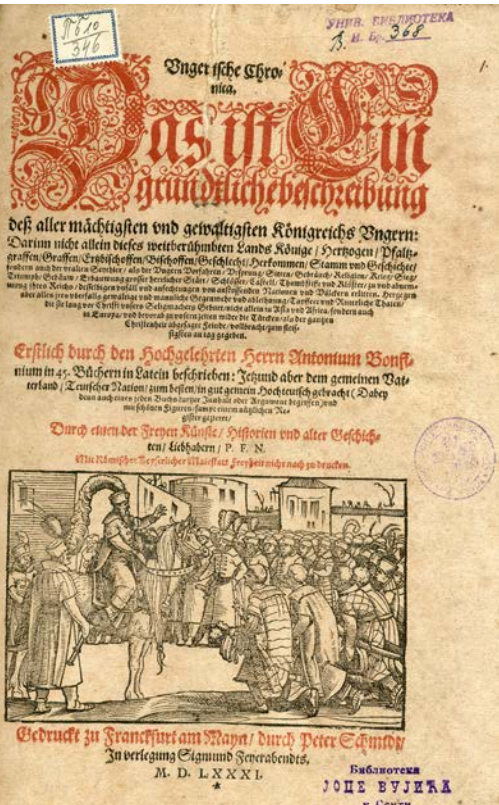
P1 907

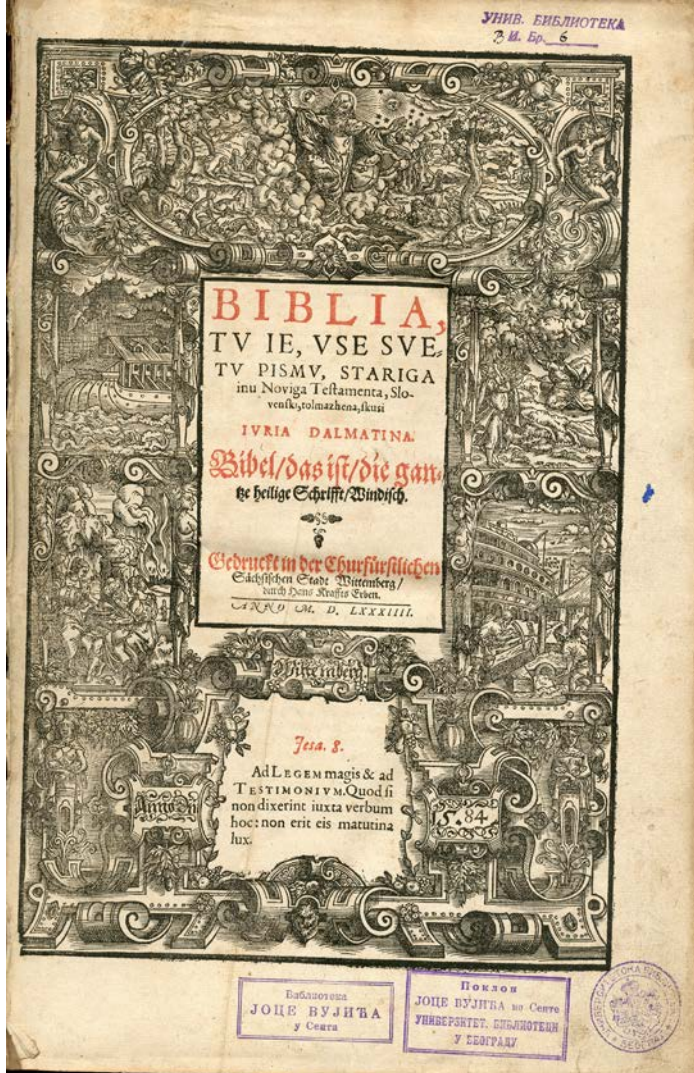
BONIFINI, Antonio, 1427-1502

Ungerische Chronica : das ist Ein gründtliche beschreibung dess aller mächtigsten und gewaltigsten Königreichs Ungern : darinn nicht allein dieses weitberühmbten Lands Könige, Hertzogen, Pfaltzgraffen, Graffen, ertzbischoffen, Bischoffen, Geschlecht, Herkommen, Stamm und Geschlechter, sondern auch der uralten Skythier, als der Ungern Vorfahren, Ursprung, Sitten, Gebräuch, Religion, Krieg, Sieg, Triumph, Gebäuw, Ergauwung grosser herrlicher Stätt, Schlösser, Castell, Thumbstift und Klöster, zu und abnemmung ihres Reiches, desselbigen unfäll und anfechtungen von anstossenden Nationen und Völchern erlitten : hergegen aber alles fres uberfalls gewaltige und mannlische Gegenwehr und ableihnung,

Tapffere und Ritterliche Thaten, da sie lang vor Christi unsers Seligmachers Geburt, nicht allein ins Asia und Africa, sondern auch in Europa, und bevorab zu unsern zeiten wider die Türcken, als der gantzen Christenheit abgesagte Feinde, vollbracht, zum fleissigsten an tag gegeben / erstlich durch den hochgelehrten herrn Antonium Bonfinium in 45. Büchern in Latein beschreiben ; jetzund ... in gut gemein Hochdeutsch gebracht ... durch einen der freyen Künste, Historien und alter Geschichten, Liebhabern, P. F. N. - gedruckt zu Frankfurt am Mayn : in verlegung Sigmund Feyerabendts, 1581. - [6], 382, [7] listova : ilustr. ; 34 cm

Prevod dela: Antonii Bonfinii Rerum Ungaricarum decades quatuor cum dimidia. - Štampano goticom. - Registar. P1 500

ANDRONICUS, Tranquillus Parthenius, 1490-1571

Tranquilli Andronici Dalmatae Ad Optimates Polonos admonitio / cum praefatione Iacobi Gorscij. - Cracoviae : In Officina Lazari, 1584. - 53 str. ; 19 cm
 P1 545

BIBLIA, tu ie, vse Svetu pismu, Stariga inu Noviga Testamenta = Bibel, das ist die ganze heilige Schrift, Windich / slovenski, tolmazhena, skusi Iuria Dalmatina. - Wittenberg : gedruckt durch Hans Kraffts Erben, 1584. - [48], 334, [6], 210, 150, [9] listova : ilustr. ; 39 cm

Sadržaj: Sveti Preroki, v' slovenski jezik tolmazheni skusi Iuria Dalmatina ; Novi Testament, tu je téh svetih Evangelistou inu Apostolou, buqvi inu lystuvi: slovenski, skusi Iuria Dalamtina.
 P1 523

DISCORSI
DI NICOLO VITO
DI GOZZE

Sopra le Metheore d'Aristotele,
Ridotti in Dialogo.

Interlocutori

GOZZI, E MONALDI.

MESSER Michiel Monaldi è honorato Citadino della nostra Città, buono di molta dottrina, e di gentilissimi costumi ornato, & molto mio domestico: questo l'estate passata veggendomi stare la maggior parte del giorno in casa, tirato dall'amore, che mi porta, mi venne un dì à visitare, e doppo le solite salutationi fatte, e rendute, cominciò meco in questa maniera à ragionare.

Onde auene Signor Gozzi, che voi v'cite di casa così di rado? e non lasciate che gli amici vostri, che desiderano grandemente vederui, & vdirui, vi possano godere à lor piacere? G. Monaldi mio gentile, i miei amici mi possono vedere ogni volta che vogliono, che à niuno vi sieta venire in questo mio studio, doue io mi dò il più

A del

Jahr zuegetragen : vom Monat Spetembris 1594 biss auff den September jetzt ablaufenden Jahrs 1595 / durch Michaelem Eyzinger auss Österreich. - Cölln : Minrebrüder, 1595. - 131 str. ; 20 cm

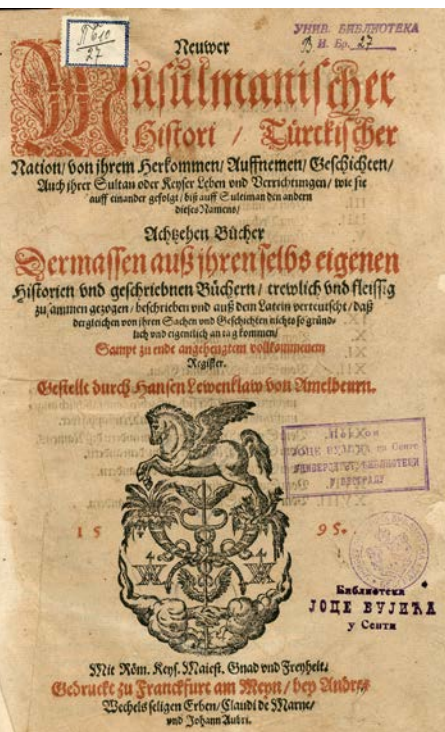
Štampano goticom.
P1 435

GUČETIĆ, Nikola Vitov, 1549-1610

Discorsi di M. Nicolo Vito di Gozze... sopra le Metheore d'Aristotele, ridotti indialogo & divisi in quattro giornate. - Venetia : Francesco Ziletti, 1584. - [12], 147 str. ; 20 cm
P1 383

AITZING, Michael von, 1530-1598

Historica relationis continuatio : das ist ein historische Beschreibung der vonrnembsten Händeln, so sich in Ungarn wieder den Turcken, in Franckreich wider den Koönig von Nauarra, im Niderlandt zwischen den Königischen und Höllandern : und sonst durch gantz Europa, als in Hispania, Teutschland, Burgundia, Engellandt, Frieslandt, und Geldern, etc. durch das gantze

LEWENKLAW von Amelbeurn, Hans, 1533-1593

Neuer Musulmanischer Histori, Türkischer nation, von ihrem Herkommen, Auffnemem, Geschichten, Auch ihrer Sultan oder Kayser Leben und Verrichtungen, wie sie auff einander gefolgt, biss auff Suleiman den andern dieses Namen Achtzehnen Bücher Dermassen aus ihren aelbs eigenen Historien und geschrieben und aus dem Latein verteutsch, dass dergleichen von ihren Sachen und Geschichten nichts so grünlich und eigentlich an tag kommen, Sampt zu ende angehengtem vollkommenem Register / gestellt durch Hansen Lewenklaw von Amelbeurn. - Franckfurt am Meyn : bey Andres, 1595. - [12], 476, [24] str. ; 30 cm

Štampano goticom.
P1 493

BIBLIA sacra, Ebraice, Chaldaice, Graece, Latine, Germanice, Slavonice / studio & labore Eliae Hutteri Germani. - Noribergae : [s. n.], 1599. - 287, 851 str. ; 40 cm

Uporedno tekst na hebrejskom, aramejskom, grčkom, latinskom i slovenačkom jeziku u šest stubaca na dve naspramne stranice. - Ne sadrži sve knjige Starog zaveta. - Sadržaj: Genesis ; Exodus ; Leviticus ; Numeri ; Deuteronomium. - Nedostaje naslovna strana.

P1 541

ORBIN, Mauro

Il regno degli Slavi hoggi corrottamente detti Schiavoni / historia di Mauro Orbini. - in Pesaro : Appresso Girolamo Concordia, 1601. - 473 str. ; 33 cm

P1 15 6

MIKALJA, Jakov

Grammatika talianska u kratho illi kratak nauk za naucitti latinski jezik_ / koga slovinski upisa Otac Jacov Mikaglja. - U Loretu : po Paulu, i Ivanu Batisti Serafinu, 1649. - 46 str. ; 16 cm

P 1425

CHALCOCONDYLES, Laonicus, oko 1430-1490

Λαονικου Χαλκοκονδυλου Αθηνατου Αποδειξις Ιστοριων Δεκα = Laonici Chalcocondylae Atheniensis historiarum libri decem / interprete Conrado Clausero Tigurino ; cum Annalibus Sultanorum, ex interpretatione Ioannis Leunclavii ; accessit Index Glossarum Laonici Chalcocondylae, studio & operâ Caroli Annibalis Fabroti. - Parisiis : e Typographia Regia, 1650. - [14], 506, [28] str. ; 45 cm

Uporedo tekst na grčkom i latinskom jeziku. - 22. tom Pariskog korpusa (Corpus Parisinum ili Corpus Byzantinae historiae). - Registar. - Sadrži i: Annales Sultanorum Othmanidarum... / Ioannes Leunclavius Nobilis...

P1 536

FUGGER, Johann Jacob, 1516-1575

Spiegel der Ehren des höchstlößlichsten Kayser- und Königlichten Erzhauses Oesterreich, oder, Ausführliche GeschichtSchrift von desselben, und derer durch Erwählungs- Heurat- Erb- und Glücks-Fälle ihm zugewandter käyserlichen HöchstWürde, Königreiche, Fürstenthümer, Graf- und Herrschaften, erster Ankunft, Aufnahme, Fortstammung und hoher Befreundung mit käyser- könig- chur- und fürstlichen Häusern : auch von derer aus diesem Haus erwählter sechs ersten römischen Käysere, ihrer Nachkommen und Befreundten Leben und Groszthaten : mit Käys. Rudolphi I GeburtsJahr 1212 anfahend und mit Käys. Maximiliani I TodesJahr 1519 sich endend / erstlich vor mehr als C Jahren verfasst, durch den wohlgebornen Herrn Herrn Johann Jacob Fugger ... ; nunmehr aber ... aus dem Original neu-üblicher ümgesetzt, und in richtige Zeit-rechnung geordnet, aus alten und neuen Geschichtsschriften erweitert ... und in sechs Bücher eingetheilet, durch Sigmund von Birken. - Nürnberg : bey Michael und Johann Friedrich Endtern, 1668. - [38], 1416, [32] str., [11] listova s bakrorezom : ilustr. ; 32 cm

Hyamson, 62; Benzing, 343. - Štampano goticom. - Nasl. str. štampana crnom i crvenom bojom. - Registar

P1 489

PALMOTIĆ, Junije Đono

Christiade to' iest xivot i diela Isvkarstova / spievana po Giounv Palmotichiv vlastelinv dvbrovackomv. - v Rimv : po Iacobu Mascardichiu, 1670. - 633 str. ; 21 cm

Predgovor na latinskom.

P 1279

SANDYS, George, 1577-1644

Sandys Travells containing an History of the original and present state of the Turkish Empire : their laws, government, policy, military force, courts of justice, and commerce, the Mahometan religion and ceremonies, a descripton of Constantinople, the Grand Signior's Seraglio, and his manner of living : also, of Greece, with the religion and customes of the Grecians : of Aegypt, the antiquity, hieroglyphicks, rites customes, discipline, and religion of the Aegyptians, a voyage on the river Nylus, of Armenia, Grand Cairo, Rhodes, the Pyramides, Colossus, the former flourishing and present state of Alexandria : a description of the Holy-Land, of the Jews, and several sects of Christians living there, of Jerusalem, Sepulchre of Christ, Temple of Solomon, and what else of antiquity, or worth observation : lastly, Italy described, and the islands adjoyning, as Cyprus, Crete, Malta, Sicilia, the Aeolian Islands, of Rome, Venice, Naples, Syracuse, Mesena, Aetna, Scylla and Charybdis, and other places of note : illustrated with fifty graven maps and figures. - 6th ed. - London : Printed for Rob. Clavel, tho. Passinger, Will. Cadman, Will. Whitwood, Tho. Sawbridge, and Will. Birch, 1670. - [4], 240 str., [2] savijena lista : ilustr. ; 31 cm

P1 502

VALVASOR, Johann Weichard, 1641-1693

Die Ehre Deß Herzogthums Crain : Das ist Ware gründliche und recht eigentliche Belegen- und Beschaffenheit dieses in manchen alten und neuen Geschicht-Büchern zwar rühmlich berührten doch bishero nie annoch recht beschriebenen Römisch-Keyserlichen herzlichen Erblandes : Anjetzo Vermittest einer vollkommenen und ausführlichen Erzählung aller seiner Landschafften, Boden, Felder, Wälder, Berge, fließenden und stehenden Wassern ... wie auch der Lands-Fürsten Jahr-Geschichte alter und neuer Denckwürdigkeiten : Durch selbst-eigene ganz genaue Erkündigung Untersuchung Erfahrung und Historisch-Topographische Beschreibung In Fünffzehn wiewol in vier Haupt-Theile unterschiedenen Büchern wie auch häufigen Abrissen und zierlichen Kupffer-Figuren. [Theil 1] / ausgearbeitet von Johann Weichard Valvasor Freyherrn ... ; Aber In reines Teutsch gebracht

auch auf Begehren mit manchen beyfügigen Erklärungen Anmerck- und Erzählungen erweitert durch Erasmus Francisci Deß Hochgräfl. Hauses Hohenloh und Gleichen Raht. - Laybach : [s. n.] ; [in Nürnberg] : Zu finden bey Wolfgang Moritz Endter Buchhändlern in Nürnberg, 1689. - [52], 696, [3] str., [3] lista s bakrozom, [2] presavijena lista sa geogr. kartom : ilustr. ; 35 cm

Hyamson, 222, 625; Мала енциклопедија Просвета, 291; Leksikon JLZ, 1032. - Štampano goticom. - Knjiga je štampana dvostubačno. - Nasl. str. štampana crnom i crvenom bojom. - Registar

Привезано: Die Ehre Deß Herzogthums Crain : Das ist Ware gründliche und recht eigentliche Belegen- und Beschaffenheit dieses in manchen alten und neuen Geschicht-Büchern .... Theil 2 / ausgearbeitet von Johann Weichard Valvasor Freyherrn ...

P1 526

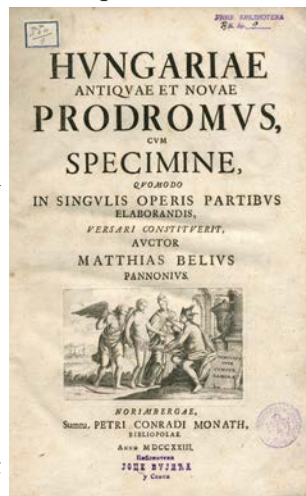
SPON, Jacob, 1647-1685

Italiänische, dalmatische, griechische und orientalische Reise-Beschreibung : worinn allerhand merkwürdige, vormals in Europa unbekannte, Antiquitäten enthalten. Th. 1-2 / welche Jacob Spon und Georgius Wheler, englischer von adel, als sie obbenannte Lande im Jahr 1675. und 1676. durchreiset fleissig zusammen getragen und der Welt zu nützlicher Nachricht in den Druck befördert ; anjetzo aber aus dem Französischen ins Teutche übersetz durch J. Menudier. - Nürnberg : In Verlegung Johann Hofmanns, 1690. - 2 sv. u 1 knj. ([8], 122 str., [4] lista s tablama; 120, [4] str., [2] lista s tablama, [1] savijen list) : ilustr. ; 32 cm

Prevod dela: Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce, et du Levant. - Štampano goticom. - Ekslibris E. Z. M. Hauslab.
P1 540

BÉL, Mátyás, 1684-1749

Hungariae antiquae et novae prodromus, cum specimine, quomodo in singulis operis partibus elaborandis, versari constituerit / auctor Matthias Belius Pannonius. - Norimbergae : Sumtu, Petri Conradi Monath, 1723. - [22], 204 str., [1] list s tablom, [2] savijena lista : ilustr. ; 36 cm
P1 509

MARSIGLI, Luigi Ferdinando, 1658-1730

Danubius Pannonico-mysicus : observationibus geographicis, astronomicis, hydrographicis, historicis, physicis, perlustratus et in sex tomos digestus / ab Aloysio Ferd. com. Marsili ... - Hagæ Comitum : Apud P. Gosse, R. Chr. Alberts, P. de Hondt ; Amstelodami : Apud Harm. Uytwerf & Franç. Changuion, 1726. - : ilustr. ; 55 cm
Nasl. str. štampana crvenom i crnom bojom. - Registar. - Ekslibris.

T. 1, [in tres partes digestus : geographicam, astronomicam, hydrographicam]. - [8], 96 str., [17] listova sa tablama, [18] savijenih listova .

T. 2, [Antiquitates romanae militares ad ultramque ripam Danubii] . - [6], 149, [7] str., [62] lista sa tablama, [4] savijena lista .

T. 3, [De mineralibus circa Danubium effossis : necnon aqua abrais, & in eum deductis].- 137, [4] str., [33] lista sa tablama, [3] savijena lista .

T. 4, [De piscibus in aquis Danubii viventibus]. - [3], 92, [2] str., 33 lista sa tablama.

T. 5, [De avibus circa aquis Danubii vagantibus, et de ipsarum nidis]. - [2], 154, [6] str., 74 lista sa tablama.

T. 6, [Miscellaneae observationes] . - 128 str., [16] listova sa tablama, [10] savijenih listova.

P1 529/1-6

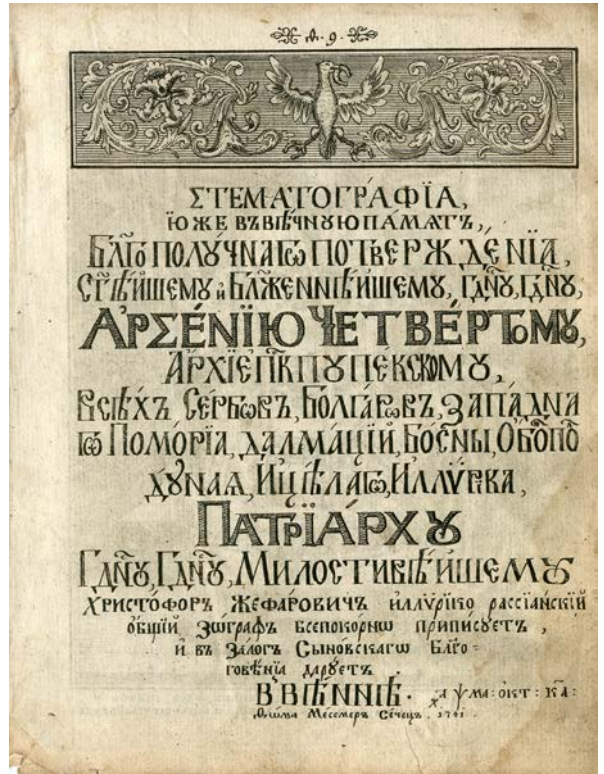
ЖЕФАРОВИЋ, Христифор

Стем|м|атографіа, южевъ вѣчную память, Бл(а)гополучнаго потверженія, С(вя)тѣйшему и Бл(а)женнѣйшему, Г(о)|с|(по)д(и)ну, Г(о)|с|(по)д(и)ну, Арсенію Четвертому, Архіеп(и)|с|к(о)пу пекскому, Всѣхъ Сербовъ, Болгаровъ, западнаго Поморія, Далмаціи, Босны, Обо|е|по|л|л|ѣ) Дуная, и цѣлаго, Иллирика, Патріарху Г(о)|с|(по)д(и)ну, Г(о)|с|(по)д(и)ну, Милостивѣйшему Христофоръ Жефаровичъ иллирико рассіанскій общій зографъ всепокорно приписуетъ, и въ залогъ сыновскаго Бл(а)гоговѣніа даруетъ [или] Изображеніе оружія Иллирическихъ / авторомъ Павломъ Риттеромъ В' діалектѣ Латинскомъ изданное На свѣтъ, и по Его урядженію На Славено-Сербскій Языкъ Преведенное. - 2. изд. [2. варианта]. - В' Вѣннѣ : Тома Мессмеръ Сечець, 1741. - Листови 1-12, [1], 13-54 : илустр. ; 21 cm

Давидов 63; Брковић 16. - Карактеристике 2. варианте 2. изд.: 1) на насл. стр. стоји "Стем|м|атографіа"; 2) на листу 10а нема Знаменія Патріаршеска; 3) на листу 12а текст је умањен, а у доњој половини је квадрат са именом Арсенија Четвртог и Жефаровић се потписао као рассіанскій зографъ; 4) на листу 12б су Знаменія Патріаршеска

већих димензија него у првом издању; 5) на листу између листова 12 и 13 је међулист на којем је наслов Изображеніе...; 6) на полебини међулиста је илустрација Силній Стефанъ; 7) првих дванаест листова укључено је у нумерацију; 8) на листовима 1а, 2б, 3а и 4б позадина је шрафирана; 9) на листу 32б је наслов написан као Скитія; 10) у одељку "Миссія" на листу 47б илустрација је штит са три крила око осовине; 11) на листу 53а Жефаровићу се аутор обраћа као рассіанскому общему зографу. - Први ств. насл. преузет је са листа 9а, а други ств. насл. са листа уметнутог између 12. и 13. листа. - Михаиловић не бележи ову варијанту, али као и код претходно описаних варијанти преводилац је Павле Ненадовић млађи.

Р 64а

JORDAN, Johann Christoph

Joan. Christophori de Jordan, S. R. M. Hungariae & Bohemiae Consiliarii Bohemici Aulici, De originibus slavicus. tomus I seu pars I, Introductio in Origines slavicas : in Capita XXIX divisa : De Slavibus praecipuè, tum verò & de aliis Gentibus, ad Slavicas res illustrandas facientibus: Bojis, Illyriis, Marcomaninis, Quadis, Alamandanis, Vandalis, Gothis, Herulis, Rugis, Scyris, Hunnis, Langobardis, Gepidis, Bajoariis, Thuringis, & Saxonibus, tractans : cui accedit: Conspectus Generalis in totum Opus, nec non Index triplex locupletissimus, Chronologicus, Geographicus, & Historicus. - Vindobonae : Typis Joan. Jacobi Jahn in P. I. & Gregorii Kurtzböck in reliquis, 1745. - [80], 247, 204 str. ; 32 cm

Registri.

P1 498

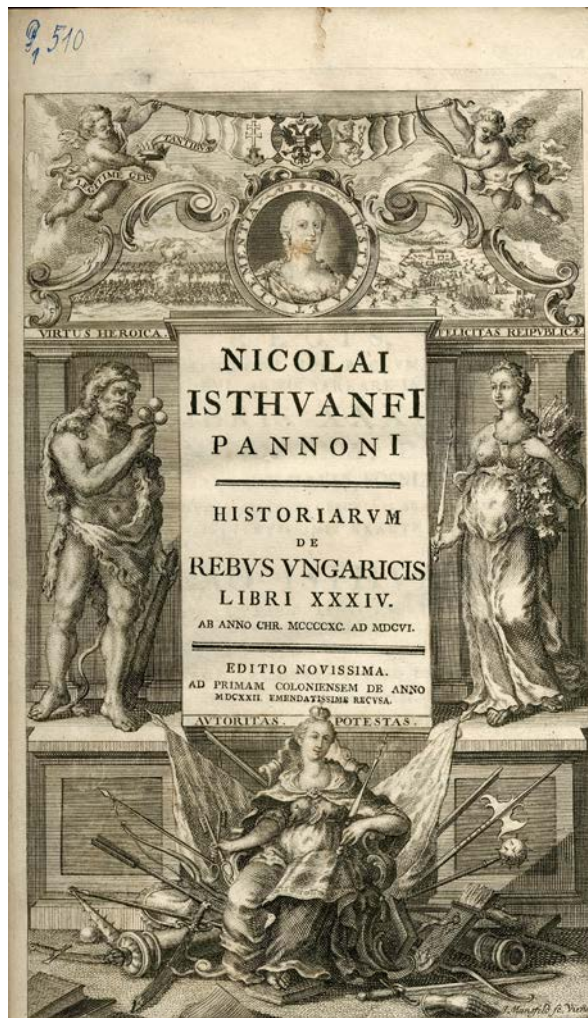
ISTVÁNFFY, Miklós, 1538-1615

Historia regni Hungariae : post obitum gloriosissimi Matthiae Corvini regis, a quo apostolicum hoc regnum turcarum potissimum armis barbare invasum, libris XXXIV. : rerum in Pannonia, Dalmatia, Transylvania, Moldavia, Bosnia, Illyrico, caeterisque confiniis ultra seculum, ab anno MCCCCXC. / gestarum locupletissimis exacte descripta a Nicolao Isthuanfio .... - Viennæ : Typis Ioannis Thomæ Trattner, sacrae caesareo-regiae maiestatis aulae typographi et bibliopolæ, 1758. - [14], 524, [32], [8] str. ; 39 cm

Prištampno: Theses ex iure Hungarico / quas ... Franciscus comes Eszterházy de Galantha suscepit ex praelactionibus ... Iosephi Molnár .... - Zasebna nasl. str. sa bakroreznim ilustracijama. - Stv. nasl. na zasebnoj nasl. str.: Nicolai Isthuanfi Pannonii Historiarum de rebus ungaricis libri XXXIV. ab anno Chr. MCCCCXC ad MDCVI. - Tekst u stupcima. - Vita Nicolai Isthuanfii excellentissimi auctoris Historiae de rebus hungaricis: str. [13] prvog niza. - Registri.

P1 510

40

ЕИАНГЕЛІА чтомая Во с(вя)тый и великій четвертокъ: на Літургии, на умовеніи, и по умовеніи ногъ, и во с(вя)тый великій пятокъ на утрени 12 с(вя)тыхъ страстей Г(о) | с | (по)да Б(о)га и сп(а)са нашего Ии(су)са Хр(и) | с | та, и на вечерни въ тойже с(вя)тый великій пятокъ : Ради православныхъ Славено-Сербскаго народа Обоего пола и Всякаго возраста Хрiстіанъ, ко всегдашнему чтенію, и размышленію толь превеликихъ Благодѣяній Спасителя нашего на типъ изданная от З.О. лёта 1764. - [1. изд.]. - [Въ Венеции] : Находится в' Типографіи Грекоправославной код' Димитріа Теодосіа, [1764]. - Листови а-мз [тј. 1-47] ; 16 см

Михаиловић 57; КНБС 945; Панковић 93; Брковић 89. - "Печатано в' Московской Типографіи, 1759. года"--> посл. стр. - Пуно име приреѣивача је Захарија Орфелин. - Место издања, односно штампања и година издања дати према Михаиловићу. - Фолијација ћирилска црквеним словима, кватерниони сигнирани ћирилским црквеним словима, са 15 иницијала, 14 заглавних и 4 завршна украса, вињета на л. 2, кустада 033
Р 223а

ДАМЈАНОВИЋ, Василије

Новае сербскае ариѣметика или Простое наставленіе к° хесапу : Из° разних° книг° собрано, новѣми примѣрѣ кратчаишим° образом° изѣснено, и к° ѡпотребленію Сербскіе ѡчаштїесе юности издано / от° Василије Дамѣновича. - В° Млетках° : [код' Димитріа Теодосіа], 1767. - [6], 368 стр. ; 18 см.

Новаковић 37; Кириловић 55; Михаиловић 79; Панковић 112; Брковић 84. - Издавач, односно штампар дат према Михаиловићу.
Р 1487

БУКВАРЬ или Началное учение хотяштымъ учиться книгъ писмены славено-сербскими. - Въ... Вѣннѣ : въ Цесаро-Кралевской Иллирической и Восточной придворной Типографіи кирь Іосифа Курцбека, 1770. - [36] листовъ : илустр. ; 17 см

Михаиловић 89; Брковић 57. - Кватерниони сигнирани ћирилским црквеним словима. - 12 иницијала, 2 заглавна украса, 2 завршна украса, 4 вињете, гравира, насл. стр. са украсним оквиром, кустода Р 1604

KRČELIĆ, Baltazar Adam, 1715-1778

De regnis Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae notitiae praeliminares : periodis IV. distinctae : quibus ex scopo et fine Post veteris Pannoniae praecipuae Saviae sub Florente decrescenteque Romano Imperio, deinde succedentis Sclavoniae Croatiaeque, notitias ... Serviam item & Bosniam, sive Ramam aut Rasciam ... / studio, labore, ac impensis ... Balthasaris Adami Kercselich de Corbavia .... - Zagrabiae : Typis demum Antonii Jandera, V.C.E.Z. Typographi, [1770]. - [60], 522 str. ; 31 cm

Nasl. str. štampana crnom i crvenom bojom. - God. izd. data prema Vurcbahu, deo 11, str. 171. - Balthasar Adamus Kercselich lecturis salutem omneque bonum: str. [14-28]. - Registar. P1 501

ВУЈАНОВСКИ, Стефан

Немецкая граммати́ка / изъ разлычныхъ авторовъ, наипачеже Готшедовыхъ книгъ собранна и въ пользу сербскихъ дѣтей на славеносербскомъ языкѣ изяснена Стефаномъ Вујановскимъ. - [1. изд., 1. варијанта]. - Въ Вѣннѣ : печатана при Іосифѣ Курцъбекѣ Цесаро-Крал. Восточно-Иллирыческомъ Типографѣ, 1772. - [32], 561, [2] стр. : илустр. ; 21 см

Новаковић 45; Кириловић 62; Михаиловић 103; КНБС 384; Панковић 123; Брковић 67-69. - Хрпт. ств. насл.: Grammatica. - Два иницијала, један заглавни и два завршна украса, вињете, кустода Р 1271

АВРАМОВИЋ, Теодор

Нѣмецкій и сербскій словарь : на потребу сербскаго народа Въ Крал. державахъ : Возписаъ его превосходителству Высокоблагородному Господину Господину Франциску от Паула Графу от Балаша, к.к. иллирическому дворному канцелларию = Deutsch und Illyrisches Wörterbuch zum Gebrauch der Illyrischen Nation in den K.K. Staaten : Zugeeignet Sr. Excellenz, dem Hochwohlgebohrnen Herrn Herrn Franz de Paula Grafen von Balassa, K.K. Illyrischen Hofkanzler. [1-2]. - [2. изд., 1. варијанта]. - Wien : Auf Kosten Joseph Edlen von Kurzbeck, k.k. Hofbuchdrucker und Grosshändler, 1791. - [21], 719, [2], 226 [тј. 326] стр., [1] лист с таблом ; 23 см

Кириловић 113; Михаиловић 235; Давидов 225; КНБС 8; Панковић 173; Брковић 215-219. - Аутор дат према Михаиловићу. - Сачињено према речнику "Deutsch-Russisches Wörterbuch Ausgegeben von Jacob Rodde", Riga 1784 (v. S.K. Kostić, "Udžbenici nemačkog jezika...", 518-529; V. P. Gudkov, "Iz istorii serbskoj leksikografii", 183-196). - Карактеристике 1. варијанте 2. изд.: 1) портрет грофа Балаша израдио је Мансфелд; 2) текст испод портрета је на лат. језику. - Речник штампан двостубачно
Р 632а

ОБРАДОВИЋ, Доситеј, 1742-1811

Собрание разныхъ нравоучительныхъ вещей : въ пользу и увеселеніе Доситеемъ Обрадовичемъ. - Въ Виеннѣ : При Г. Стеф. Новаковичѣ, 1793. - [4], 316, [2] стр., [2] листа с таблом : илустр. ; 19 см

Новаковић 129; Кириловић 131; Михаиловић 283; КНБС 1819; Давидов 228; Панковић 198; Брковић 248-253. - "Удобанъ по томъ" --> насл. стр. - Хрпт. ств. насл.: Собрание вещей. - Један заглавни украс, вињета, кустода
Р 163а

РАКИЊ, Вићентије

Исторія монастыря Фенека / списанная Викентіемъ Ракичемъ, проигуменомъ того монастыря, обрѣтающитимся нынѣ в' Триестѣ при церкви С(вя)таго Спиридона, Посвѣщенная его преподобію о(т)цу обители Г. Самуилу Лазаревичу, Иеромонаху и Дікею многозаслуженному, писано въ Свободномъ градѣ Триестѣ 1798. М(е) | с | (е)ца Декемврія 12-го дне. - Въ Будинѣ : Типомъ Кралевскаго Всеучилишта Пештанскаго, 1799. - 19 стр. : илустр. ; 18 см

Новаковић 205; Михаиловић 388; Панковић 256. - Пагинација арапска. - Један завршни украс, вињета, кустода
Р 1624

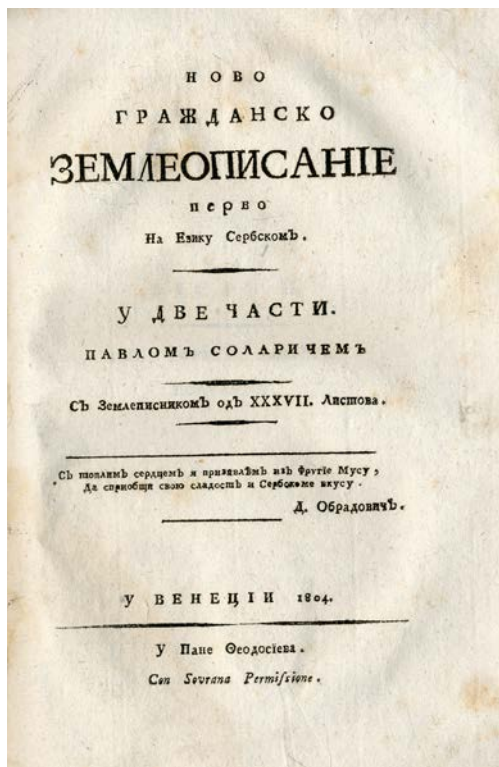
ПЁСНИ различнѣ на господскіе праздници. - [Нови Сад] : Иждивеніемъ Даміана Каулиці Новосадскаго Книгопродавца, 1804 (В° Бѣдинѣ градѣ : Печатано при Кралевскомъ Унѣверсит. Писменѣ Славено-Сербскіе Печатни). - 103 стр. ; 18 см.

Новаковић 268; Кириловић 238; КНБС 1996; Панковић 335
Р 1594

СОЛАРИЊ, Павле

Ново гражданско землеописаніе : перво На Езику Сербскомъ : у две части : Съ Землеписникомъ одъ XXXVII. Листова. Часть 1-2 / Павломъ Соларичемъ. - У Венеци : У Панае Теодосіева, 1804. - 2 кн. у 1 (XXII, [2], 474; [4], 246 стр.) ; 21 см.

Новаковић 273 и 275; Кириловић 228 и 240; КНБС 2508 и 2510; Панковић 343. - Гл. ств. насл. кн. 1: [Уведеніе всеобще и Европа]; гл. ств. насл. кн. 2: [Асія, Африка, Америка, Полунезія]. - Према Кириловићу и КНБС, библиографски претходник је Адолф Христијан Гаспари. - Регистар.
Р 1561

ECKARTSHAUSEN, Karl von

Ulog uma čelovečeskoga u malenu: libo Kratko predstavljenje onoga što um svima ljudima poveljeva na prosvěšćenie o nyovoj žizni i na nastavljenje kako im štastie svoje sobrešči nadleži / s německoga preveden Pavlom Solaričem. - U Venecii : Pri G. Pani Teodosiju, 1808. - XVI, 176 str. ; 18 cm

Novaković 352; Kirilović 295; KNBS 667; Panković 430. - Autor dat prema Kiriloviću i KNBS
P 1592

STULLI, Joakim, 1729-1817

Vocabolario italiano-illirico-latino : diviso in due tomi nei quali si contengono le frasi più usitate, più difficili, e più eleganti, i modi di dire, i provrbj ec. di tutte tre le lingue. Parte 2, t. 1 / del P. Gioacchino Stulli Raguseo. - [Ragusa : presso Antonio Martecchini, 1810]. - 838 str. ; 23 cm
P 1607

КАРАЦИЋ, Вук Стефановић

Српски рјечник : истолкован њемачким и латинским ријечма / скупио га и на свијет издао Вук Стефановић = Wolf Stephansohn's Serbisch-Deutsch-Lateinisches Wörterbuch = Lupi Stephani F. Lexicon Serbico-Germanico-Latinum. - У Бечу (Wien, Viennae) : gedruckt bei den P.P. Armeniern, 1818. - LXXI, [1] стр., 928 стр. ; 23 см.

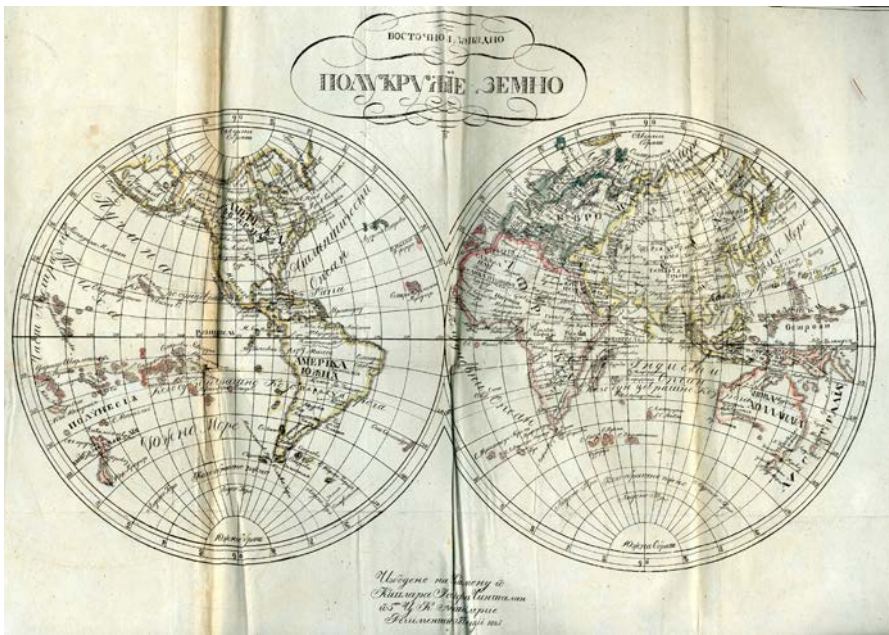
Новаковић 545; Кириловић 443; КНБС 1118; Панковић 588. - Насл. и текст упоредо на нем. језику (гот.). - Штампано двостубачно. - Предговор / В.С.: стр. III-XX. - Списак пренумераната. - Садржи и: Српска граматика
P 1300

— LXIX —
ALPHABETI SERBORUM
cum
viciniorum popularium et aliis cultioris Europae alphabetis αααααααααα

Serb. graec.	Serb. lat.	Hun- gar.	Croat.	Cari- niol.	Bo- hem.	Polon.	Ger- man.	Ital.	Gall.	Angl.
А а	a	á	a	a	a	a	a	a	a	—
Б б	b	b	b	b	b	b	b	b	b	b
В в	v	v	v	v	v	w	v	v	v	v
Г г	g	g	g	g	g	g	g	g: gara	g: gant	g: gold
Д д	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d
Ђ ђ	dj, gj	gy	dy, gy	—	đ'	—	—	—	—	—
Е е	e	e	e	e	e	e	e	e	e	e: het
Ж ж	x	zs	s	sh	ž	—	—	—	j	soster
З з	z	z	z	s	z	f: lfen	s: rosa	z	z	zirator
И и	i	i	i	i	i	i	i	i	i	ee, y
Ј ј	j	j	j	j	g	i: ia	i	j	ii mien	y: yes
К к	k	k	k	k	k	k	e: caro	e: car	k	k
Л л	l	l	l	l	l	P: wilk	l	l	l	l
Љ љ	lj	ly	ly	lj	—	l: li	—	gl: gli	il: ail	—
М м	m	m	m	m	m	m	m	m	m	m
Н н	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n
Њ њ	nj	ny	ny	nj	ñ	ñ	ñ	gu	gu	—
О о	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o: note
П п	p	p	p	p	p	p	p	p	p	p
Р р	r	r	r	r	r	r	r	r	r	r
С с	s	sz	sz	t	f: s	s	š: sono	s: son	s: so	s: so
Т т	t	t	t	t	t	t	t	t	t	t
Ћ ћ	ch	ty	—	—	č	—	—	—	—	—
У у	u	u	u	u	u	u	u	u	ou	oo
Ц ц	c	cz	cz	z	c	c	š	z: zio	—	—
Ч ч	cs	es, ts	ch	zh	č	cz	f(č) (?)	o: cio	—	ch: child
Ш ш	se	sh	ss, sh	sh	š	sz	š	sc: see	ch: cher	sh
Ъ ъ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ф ф	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f
Х х	h?	h	h	h	ch	ch	ch	—	—	—

*) Nil sonat (nisi forte vocalem mutam), sed r literae, quae Serbis, sicut Bohemis, vel sola absque ulla vocali, syllabam facit, apponitur, ne eadem r litera ad praecedentem aut sequentem syllabam trahatur, e.g. уръо, заръ-вати, lege n-me-o, za-r-kati.

**) Sonos č et x vix invenias in vocibus genuine Serbicis: sed utramque literam eb voces peregre adscitas ex alphabeto Cyrilliano retinimus.

ВУЈИЋ, Јоаким

Новѣјше землеописаніе цѣлаго свѣта : во употребленіе и ползу Славено-Сербскаго народа : сѣ однимъ ѿлумініратомъ цѣлаго Свѣта Мапшомъ / списано и изданно Јоакимомъ Вуичемъ .... - Вѣ Будинѣмъ градѣ : Писмены Кралевскаго Всеучилища Пештанскаго, 1825. - XVI, 450 стр., [1] пресавијен лист са геогр. картом ; 22 см.

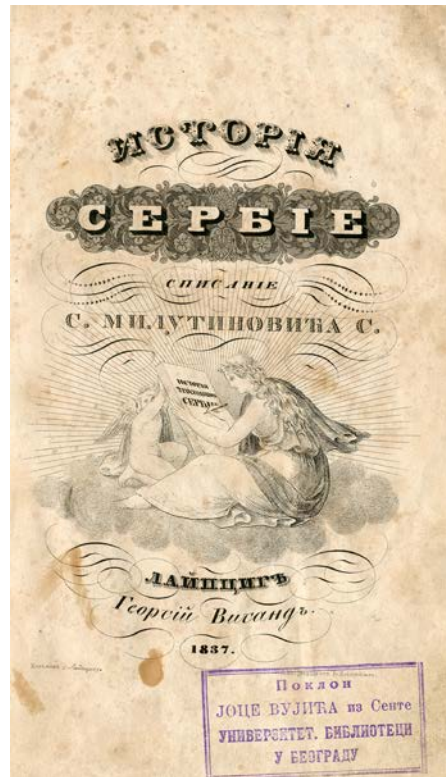
Новаковић 654; Кириловић 562; КНБС 397; Панковић 635. - "Die neueste allgemeine Erdbeschreibung." --> насл. стр. (гот.). - Списак пренумераната Р 1291

МИЛУТИНОВИЋ-Сарајлија, Сима, 1791-1847

Исторія Сербіе : одъ почетка 1813е до конца 1815те године / списаніе Симеона Милутиновића Сарајлије. - У Лайпцигу : печатано кодъ Берн. Таухница Јуниора, 1837. - 510 стр. ; 22 см

Новаковић 999; Кириловић 820; КНБС 1529; Панковић (Додатак) 5. - Толкъ особитіе ріечій по буквици: стр. 437-484. - Списак пренумераната. Р 1605

46

Бакрорези

PLAN de la glorieuse bataille donnée le 16.e aout, 1717. proche de Belgrade, entre une partie de l' Armée Imperiale composée de 50. Bataillons 51. Compagnies de Grenadiers, et 24. Regimens de Gavaleric, sous le Comandem. de S. A. S. monseigneur le Prince Eugene de Savoye, et l' Armée de 200 000. Hommes [Kartografska građa] = Plan der Roemrugtige Veldslag voorgevallen den 16. Augustus 1717. digt by Belgrade tussen een gedeelte van't Keyserlyke Leger bestaande uyt 50. Bataillons 51. Compagnies Granadirs en 24. Regimenten Ruyterye, ondert gebiedtvan S. D. H. P. Eugenius van Savoyeen, het Turcks Leger Sterk 200 000 Mannen. - [Bez razmere]. - [S. l. : s. n., 1717]. - 1 plan grada : u dve boje ; 55 x 46 cm na listu 52 x 57 cm

Bakrorez. - Atlasna karta
24/9

PUSCHNER, Johan Georg

Plan von Belgrad und eigentlicher Entwurf aller Operationen, Attaquen und Actionen, so von Eröffnung der Kayserl. Seiten sehr Glorreirhen Campagne des 1717 Jahres biß zur übergab Belgrad vorgegengen find. [Kartografska građa] / J. G. Puschner fecit. - [Bez razmere]. - Nürnberg : P. C. Monath, 1717. - 1 plan grada : u dve boje ; 47 x 55 cm na listu 49 x 57 cm

Bakrorez Sadržji napomenu: Alles von einem Grosen General communicirt
24/8

SEUTTER, Matthaeus

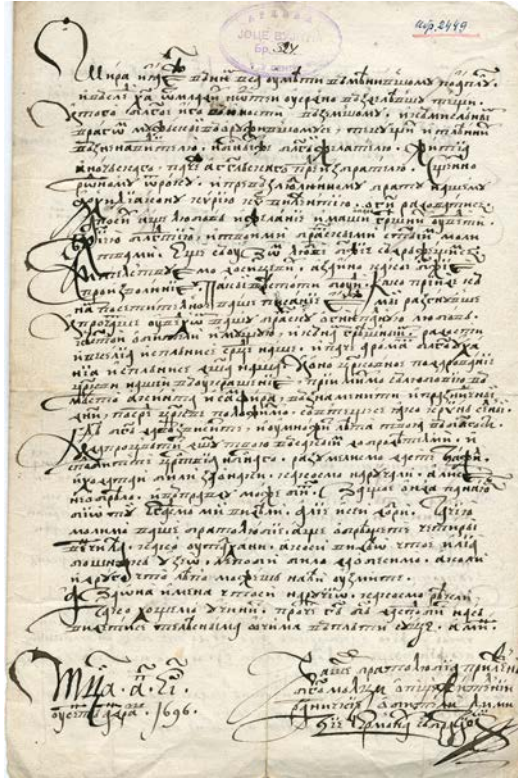
Belgradum sive Alba Graeca [Kartografska građa] / per Matth[aeus] Sevtter. - [1:10.000]. - Augsburg : in Verlag bey T. Conr. Lotter, [1720]. - 1 bakrorez : ručno obojen ; 67 x 54 cm

Atlasna karta. - [Dat. prema god. iz legende]
24/10

Из архивске збирке Јоце Вујића

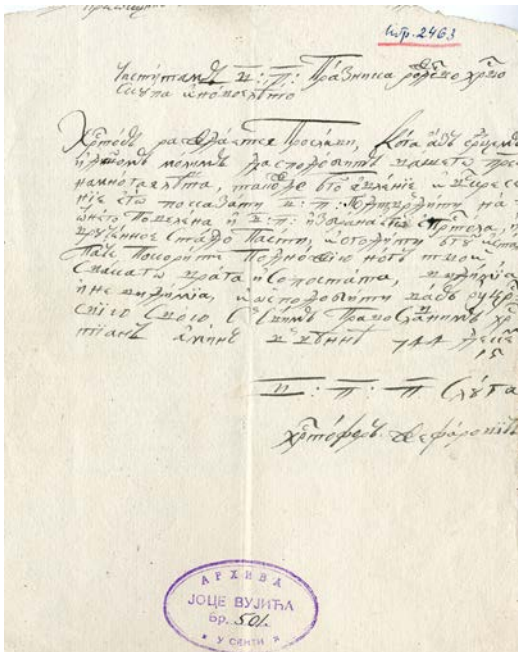
1696, април 15, Сентандреја
Димитрије, јеромонах, архиђакону Викентију,
у Беч.

Пише му у име братства о његовом дару
цркви и о набавци неких ствари за црквене
потребе; интересује се за егзарха Софронија
и од њега очекује дар за врднички манастир;
поздравља га и «грешни» брат Михаило,
који се распитује за пут у Москву.
Два исписана листа, ћирилица, српско-
словенски језик, 31 x 30
Ибр. 2449

1739, август 12, Карловци
Арсеније IV Јовановић, патријарх, Василију
Димитријевићу, епископу будимском.
Пише му о нападу Турака на Београд и
околностима које су га присиле да напу-
сти Београд и Србију и пређе у Карловце,
као и о преносу разних ствари у вези са тим;
моли га да му пише на Карловце и да му јави
новости које је сазнао.

Два исписана листа, ћирилица, руско-
словенски језик, 21 x 16
Ибр. 2488

1744, децембар 15, Беч
Христофор Жефаровић Алексију Андреје-
вићу, митрополиту.

Честита му Божић и Нову годину; извешта-
ва га да је штампао «целу Привилегију об-
штенародску» на српском језику и моли га
за заповест да свака црква узме по један при-
мерак.

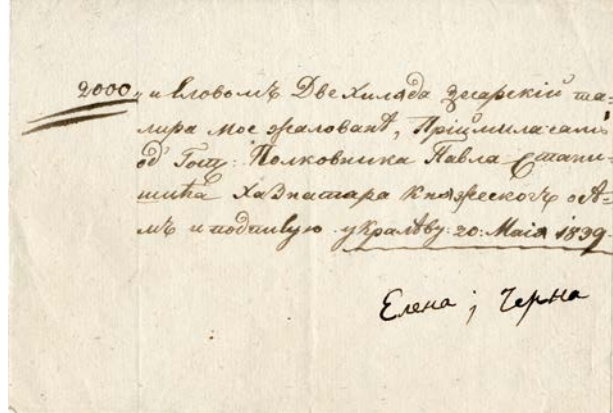
Један исписани лист, ћирилица, руско-
словенски језик, 22 x 17
Ибр. 2463

1839

Квите из оставштине кнеза Милоша
Квита Јелене, жене Карађорђеве,
са њеним оригиналним потписом
«Елена Черна».

Један исписани лист, ћирилица,
српски језик, 28 x 21
Ибр. 2035/2

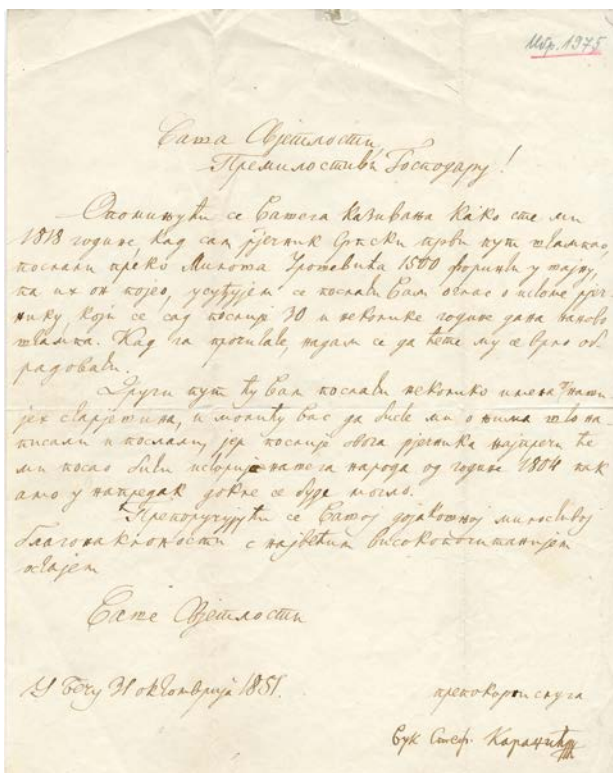

1845, август, 10, Беч

Вук Стефановић Карацић кнезу Милошу Обреновићу.

Одговара на кнежево писмо и јавља му да је његов син кнез Михаило, који је био болестан, оздравио. Жали се на поскупљење цена животним намирницама у Бечу.

Један исписани лист, ћирилица,
српски језик, 28 x 21
Ибр. 1973

1851, фебруар 2, Београд

Миша Анастасијевић кнезу Милошу.

Одговара на писмо; радује се његовом добром здрављу; наручиће да се седло направи.

Један исписани лист, ћирилица,
српски језик, 26 x 21
Ибр. 1938

О Јоци Вујићу

ПОПОВИЋ, Милан Л.

Музеј Јоце Вујића у Сенти / Милан Л. Поповић // Политика. – Год. 22, бр. 6293, 31. октобар 1925, стр. 5
VII 431

ЖЕДРИНСКИ, Владимир Иванович

У кући највећег заштитника наше уметности : Музеј г. Јоце Вујића у Сенти / В. И. Жедрински // Политика. – Год. 25, бр. 7411, 16. децембар 1928, стр. 8
VII 431

СПОМЕНИЦА ослобођења Војводине : 1918. - Нови Сад : Штампарија Јовановић и Богданов, 1929. - 229 стр. ; 25 cm
ИО 796

ВЕЛИКИ мецена књига, као гост Универзитета у Београду // Време. – Год. 12, бр. 3695, 14. април 1932, стр. 7
VII 382

БАНКЕТ Универзитета у част г. Јоце Вујића // Правда. – Год. 28, бр. 105, 14. април 1932, стр. 3
VII 21

АРХИВА г. Јоце Вујића из Сенте // Политика. – Год. 30, бр. 8853, 1. јануар 1933, стр. 12
VII 431

†ЈОЦА Вујић велики добротвор Универзитетске библиотеке // Политика. – Год. 31, бр. 9444, 2. септембар 1934, стр. 4
VII 431

ЏОНИЋ, Урош

Јоца Вујић / Урош Џонић // Гласник Историског друштва у Новом Саду.

- Год. 7, бр.1-3 (17-19) (1934), стр. 418-425.

Ч 41

ИЗ «Успомена Јоце Вујића» // Књижевни север. – Књ. 11, св. 7-10 (јули-октобар1935), стр. 330-335.

Ч 392

КНЕЖЕВИЋ, Милош

Јоца Вујић / Милош Кнежевић // Књижевни север. – Књ. 11, св. 7-10 (јули-октобар1935), стр. 309-324.

Ч 392

ЛАГАРИЋ, Павле

Сећање на Јоцу Вујића / Павле Лагарић // Годишњак Матице српске. Календар за просту 1935 годину, стр. 118 – 123

ИГ 81

СЕНТА : зборник прилога за историју града / уредио Миливоје В. Кнежевић. - Сента : [б. и.], 1935 ([б. м. : б. и.]). - [10], 163 стр., [10] стр. с таблама, [1] пресавијен лист са планом града : илустр. ; 24 см.

ИО 550

ПАУНОВИЋ, Сениша

Галерија слика покојног Јована Вујића, велепоседника из Сенте / С. Пауновић // Политика. – Год. 22, бр. 6293, 14. јун 1940, стр. 22

VII 431

КИРИЛОВИЋ, Димитрије

Које је слике поклонио Јоца Вујић из Сенте Београдском универзитету / Дим. [Димитрије] Кириловић // Зборник Матице српске. Серија друштвених наука. - Год. 8 (1954), стр. 160-164.

V 629

ДУРКОВИЋ-Јакшић, Љубомир

О српском књигољупцу Јоци Вујићу / Љубомир Дурковић-Јакшић //

Библиотекар. - Год. 27, бр. 1-2 (1975), стр. 126-127.

Ч 532

ЛАЗАРЕВИЋ, Небојша

Јоца Вујић : велики добротвор Београдског универзитета и Универзитетске библиотеке / Небојша Лазаревић // Библиотекар. - Год. 28, бр. 6 (1976), стр. 851-876.

Ч 532

ЈОВАНОВИЋ, Вера

Судбина уметнина : збирке, сакупљачи и дародавци у Војводини / Вера Јовановић ; [фотографије Ранко Баришић ... и др.]. - [1. изд.]. - Нови Сад : Спомен-збирка Павла Бељанског, 1987 (Београд : Нови дани). - 249 стр., [20] листова с таблама : илустр. ; 30 cm

III 4793

ЗБИРКА Јоце Вујића : каталог слика, скулптура и цртежа / [предговор Лепосава Шелмић ; каталог Никола Кусовац, Љубица Миљковић, Татјана Бошњак, Лепосава Шелмић, Драгојла Живанов ; превод Драгана Ставјел]. - Београд : Народни музеј, 1989 (Београд : "Слободан Јовић"). - 103 стр., [16] стр. с таблама : илустр. ; 23 cm

II 50866

ПРОДАНОВИЋ, Милета

Две значајне збирке у Народном музеју : (Збирка Јоце Вујића, јануар - фебруар, и Ериха Шломовић, фебруар) / Милета Продановић // Књижевне новине. - Год. 43, бр.793 (1990), стр. 4.

VII 371

ПЕТРОВИЋ, Петар

Уметничка дела Београдског универзитета - Збирка Јоце Вујића / Петар Петровић // Добротвори Београдском универзитету : Галерија САНУ, октобар - новембар 2005 / [изложбу приређују Универзитет у Београду, Народни музеј у Београду, Галерија Српске академије наука и уметности ; уредници Марица Шупут, Татјана Бошњак ; фотографије Вељко Илић ... и др.]. - Београд : Универзитет : Српска академија наука и уметности : Народни музеј, 2005 (Београд : Публикум). - стр. 85-95 : илустр. ; 24 cm. - (Галерија Српске академије наука и уметности ; 107)

Библиографија: стр. 126-129.

II 75583

ЈОВАНОВИЋ-ЧЕШКА, Тијана

Дела из Музеја Јоце Вујића у Сенти у ликовној збирци Историјског музеја Србије / Тијана Јовановић-Чешка // Зборник Народног музеја. Историја уметности. Histoire de l'art. - Књ. 18, св. 2 (2007), стр. 529-559.

V 650/2007/b

ПОПОВИЋ, Пријезда

Богата збирка Јоце Вујића / Пријезда Поповић // Политика. – Год. 106, бр. 34489, 12. новембар 2009, стр. 16.

VII 431

ПОПОВИЋ, Пријезда

Немачки командант колекционар жели слике / Пријезда Поповић // Политика. – Год. 106, бр. 34490, 13. новембар 2009, стр. 14.

VII 431

Садржај

Јоца Вујић.....	2
Из Библиотеке Јоце Вујића	27
Бақрорези.....	47
Из архивске збирке Јоце Вујића.....	48
О Јоци Вујићу.....	51

Издавач
Универзитетска библиотека
«Светозар Марковић» у Београду

Објављивање каталога омогућило Министарство културе,
информисања и информационог друштва Републике Србије

За издавача
др Стела Филипи Матутиновић

Аутори изложбе и каталога
Даница Филиповић
др Никола Марковић

Ликовни уредник
Наташа Матовић

Штампа
Белпак

Тираж
300 примерака

